

Vaduguns

Otrdiena ● 2018. gada 18. septembris

CENA tirdzniecībā 0,68 EUR

Ābolu diena

5.

Īsziņas

Nekursēs autobusi

SIA "Balvu autotransports" informē, ka 24.septembrī autobusi vietējās nozīmes maršrutos nekursēs.

Kursi Sakrālās kultūras centrā

Ceturtdien, 20.septembrī plkst. 19.00 sāksies Ticības pamatkurss, kas notiks katru ceturtdienu plkst. 19.00, kopā 12 konferences. Aicinām ikvienu, kurš vēlas iepazīt Dievu un viņa radīto lietu kārtību, kristīties, laulāties, kā arī tos, kuri vēlas padziļināt esošo ticību un uzzināt kaut ko jaunu: Kāda ir mūsu dzīves jēga? Vai Dieva radītā pasaule ir laba? Kas ir baznīca? Kāpēc cilvēks grēko? Vai ciešanas ir sods? Ko nozīmē būt patiesi brīvam cilvēkam? u.c. jautājumi. Konferences vadīs dominikānu māsa Diāna Jaks.

Balsojet par savu pilsētu

Godinot valsts simtgadi, Latvijas lidsabiedrība "airBaltic" vēlas vēl vairāk nest Latvijas vārdu pasaulei, dodot 14 jaunajām Airbus A220-300 lidmašīnām Latvijas mīlētāko pilsētu nosaukumus. "airBaltic" aicina ikvienu nobalsot par savu iemīļotāko pilsētu. Līdz šim kopumā saņemtas 53 000 balsis. Pašlaik populārāko pilsētu sarakstā atrodamas Cēsis, Valmiera, Alūksne, Kuldīga un Smiltene. Balsošana norisināsies līdz 21.septembra plkst. 10.00, kas nozīmē, ka pilsētu izkārtojums vēl var būtiski mainīties. Balsot iespējams <https://lv100.airbaltic.com/lv/>.

Meklēs labākos

Pagājušajā nedēļā Valsts kanceleja uzsāka laba servisa kustības kampaņu. Tās laikā uzmanību pievērsīs valsts pārvaldes darbiniekiem, mudinot iedzīvotājus balsot par kompetentākajiem un atsaucīgākajiem klientu konsultantiem, tādējādi nosakot, kas šogad būs gada Klientu apkalpošanas Goda balvas saņēmēji.

Asins donoru diena

Balvos

19.septembrī no pulksten 9 līdz 13 Balvu muižā, Brīvības ielā 47, Valsts asinsdonoru centrs rikos asins donoru dienu.

**Nākamajā
Vadugūnī**

- Meitu sēdina uz bekas
Dzimta izklīst pa Latviju
- Uz baznīcu devās karietē
Kāzu laiks rīt pilnā sparā

Foto - E.Gabranovs

Kad palīgā nāk dzeja. To, ka ikviens vārds rosina klausities un domāt, svētdien Vilākā atzina Dzejas dienas dalībnieki (foto). Piemēram, Vilakas kultūras nama speciāliste Ineta Lindberga neslēpa, ka bīžos, kad gribam pabūt vienatnē ar sevi, parunāties ar sevi, bieži vien palīgā nāk dzeja: "Tās ir intīmas dvēseles atklāsmes, kurās mēs atrodam tās lietas, kas sirdij ir tuvas. Tās lietas, kas ir apkārt mums un aktuālas."

"Lirikas lāses" pie "Lāsītes"

Edgars Gabranovs

Svētdienas pievakarē pie strūklakas "Lāsite" Vilākā pulcējās interenti, lai Dzejas dienu noskaņās klausītos, izjustu un baudītu "Lirikas lāses". Pasākuma idejas autore Silvija Kupriša pastāstīja, ka domu par dzejas vakaru rosināja vārds 'lāse': "Un kur gan lirikas lāsēm būt, ja ne pie jaunās strūklakas?"

Normunds Orlovs, kurš dalījās ar dzeju un dziesmām, atklāja, ka Dzejas dienas vilina ar to, ka var satikt sev līdzīgi domājošus cilvēkus: "Patīk klausīties citu autoru uzrakstītos darbus un gūt no tiem iedvesmu. Pēdējā laikā pašam rakstīt un sacerēt iznāk retāk, jo mācības šobrīd ir pirmajā vietā." Normunds šobrīd ir Informācijas sistēmu menedžmenta augstskolas pēdējā kursa students, bet pirms tam absolvējis Latvijas Kultūras koledžu. Taujāts, kāpēc pievērsies uzņēmējdarbības vadībai, jaunietis paskaidroja, ka nekā dīvaina tur nav, jo daudz darāmā arī radošajās industrijās. Tiesa, ja agrāk viņš dzeju, prozu, mūziku, dziesmas sacerēja ik dienu, tad tagad, kā smeji, tas ir vaļasprieka limenī. Idejas jaunietis rod cilvēku dzivesstāstos, kuros virmo mīlestība, pārdzīvojumi un cilvēku izpratne par dzīvi. "Jauki, ka Vilākā top jauna estrāde. Ceru, ka labiekārtotajā vietā

būšu biežs viesis," viņš sprieda.

Arī dzejniece Rutta Jeromāne priecājās par iespēju lasīt savu dzeju jaunā un jaukā objektā. "Dzejas dienas daudz kur notiek brīvā dabā, tostarp dzejnieku piemiņas vietās," zināja teikt viņa. Lūgta atklāt recepti, ko darīt, lai cilvēki biežāk paņem rokās grāmatu, dzejniece atgādināja, ka grāmata kā gliemežnīca glabā pērlī: "Tā ir jāatver un jāpaspodrina. Ja cilvēkam neinteresē dzeja, tad, iespējams, viņš ir garā nabadzīgs." R.Jeromānei patīk filozofiska dzeja, kad var veldzēties jūtu pasaulē. "Vai jūtas var uzlikt uz papīra? Jā, tikai jāatrod īstie vārdi," uzskata dzejniece. Viņa klātesošos mudināja baudīt dzejas vakaru: "Arī ūdens čalas, kas ir dzīvības simbols. Ieklausieties dzejā un paņemiet kaut vai rindīpu, kripatinu, kas var daudz ko mainīt."

Literātu biedrības "Vilakas Pegazs" vadītāja, dzejniece Antoņina Ločmele (Mežābele Santa) dzejas vakara dalībniekiem pavēstīja labu ziņu, ka 14.septembrī ikgadējā Rēzeknē izdotajā "Dzejas almanahā" lasāmi arī Ruttas un Ilzes Keišas darbi. Pirms savas dzejas priekšslasījuma Antoņina neslēpa prieku, ka bijis ļoti patīkami klausīties vijolspēli ūdens čalu pavadijumā: "...kad dvēsele paceļas uz viena spārnu. Patīkami bija klausīties arī dzeju, kad otrs spārns palika tepat... lejā, uz parka soliņa..."

Jauniešu centrs atklāj sezonu.

8. lpp.

6. lpp.

**Budeviču
saknēs ir
dzimtas
spēks!**

**Līdz LATVIJAS
simtgadei
61 diena!**

Vārds žurnālistam

Maruta Sprudzāne

Neierasti iet pēc malkas, lai iekurinātu krāsns. Tik gara šosezon bija vasara, kuras elpu atgriežamies sola arī šonedēļ. Un tomēr rudens jau ir tepat... par spīti prognozēm un bēdigajām runām pavasara pusē, ka būs nabadzigs un neizdevies. Raža padevusies vai katrā dārzā, spēj tikai vākt, jo gandrīz viss ienācās vienlaikus. Tagad ābolu, bumbieru un smiltsērkšķu laiks.

Rudens noskaņas patīk *gleznot* arī dzejdarim. Vienkārši un izjusti pateikt to, ko jūt sirds un redz acis. Aizvadītās svētdienas novakarē to darija Viļakas puses cilvēki, kuri bija sanākuši pie skaista vides objekta – lāsītes strūklakas. Dega uguntījas, mirdzēja acis, skanēja vārdi un mūzika. Bija tie, kuriem patīk sastapties ar dzeju. Zinu, ka ir cilvēki, kuriem rudens nepatīk. Kad beidzas krāsns, šķist dubļi un vējo aukas, aizmirstas arī vasaras devums. Tad gribas sēdēt istabā un skafīties uguns liesmās. Kāds rudeni izjūt kā savu mūža gadalaiku, kas ved uz norietu. Sevišķi, kad novakarēs promejet kliedz dzerves. Kāds atkal priečājas, jo tā ir sen gaidītā iespēja beidzot pakert ceļasomu un aiztraukties tur, kur joti sulta jūra un saule.

Rudens šogad sevi piesaka arī ar nopietnu izvēli - par ko balsot no 16 partiju sarakstiem? Pagaidām no viņu reklāmām plūst medus un piens, gandrīz vai siekalas tek. Kas no tā visa paliks pāri pēc tam? Kāds tiešām tic?

Latvijā

Publicē deputātu kandidātu sarakstus vēlēšanās, starp kuriem varētu būt četri bijušie čekas aģenti. Centrālā vēlēšanu komisija oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" publicējusi partiju un partiju apvienību kandidātu sarakstus un programmas 13. Saeimas vēlēšanām. Uz parlamentu 16 sarakstos kandidē 1461 deputāta amata pretendents. Informēts arī, ka Totalitārisma sekū dokumentēšanas centram ir ziņas, kas liecina, ka četri kandidāti varētu būt bijuši Latvijas PSR Valsts drošības komitejas aģenti. Tie ir Arvids Ulme no Zaļo un zemnieku savienības, "No sirds Latvijai" kandidāts Romualds Maculevičs, Artūrs Malta no "Par alternatīvu" un Juris Strušels no "LSDSP/KDS/GKL".

Taisnīgākā atalgojuma maksātāji Latvijā. Noskaidroti TOP 10 taisnīgākā atalgojuma maksātāji Latvijā. Tājā dalītu pirmo vietu ieguva VAS Starptautiskā lidosta "Rīga" un "Accenture" Latvijas filiāle. Darba devēju vērtēšana noritēja vairākos posmos. Vispirms tika atlasīti tie uzņēmumi, kuri par vienu un to pašu darbu maksā vienlīdzīgi – gan sievietēm, gan vīriešiem. Pēc tam izvērtēja atalgojuma konkurenčspēju ar darba tirgu – atalgojums nevarēja būt ievērojami zemāks par tirgus tendencēm, savukārt vienādu amatu veicējiem uzņēmumā nevarēja būt joti atšķirīga alga. Visbeidzot bija svarīgi, lai vadītāju un augstākā līmeņa vadītāju starpā būtu gan sievietes, gan vīrieši.

Izkrāpj vairākus tūkstošus eiro. Vidzemes reģionā no kādas personas izkrāpti vairāki tūkstoši eiro. Vainīgā persona uzdevusies par finanšu grūtībās nonākušu cilvēku, izkrāpjot kādai personai ievērojamu naudas summu. Valsts policija atgādina iedzīvotājiem būt prātīgiem, nonākot saskarsmē ar nepazīstamiem cilvēkiem, it īpaši interneta vidē. Kad iedzīvotāju uzrunā nezināma persona, ieteicams izvērtēt nepieciešamību turpināt šo kontaktu. Sarunu laikā svarīgi neatklāt personisku informāciju - dzīvesvietu, personas kodu, telefona numuru, bankas konta numuru un tamlīdzīgi.

Nenovērtē pirmspensijs un cilvēkus ar invaliditāti. Uzņēmēji nepilnīgi novērtē personu ar invaliditāti un pirmspensijs vecuma cilvēku izmantošanu darba tirgū, - šādu viedokli paudusi Nodarbinātības valsts aģentūras Liepājas filiāles vadītāja Dace Baumane. NVA Liepājas filiāles uzraudzībā ir 3500 bezdarbnieku dažādās vecuma grupās, starp kuriem aptuveni 1000 bezdarbnieku ir pirmspensijs vecumā, tuvu 1000 ir ilgstoši bezdarbnieki, kuri bez darba ir vairāk nekā 12 mēnešus. Savukārt aptuveni 500 personas ir ar invaliditāti.

D.Baumane uzskata, ka uzņēmēji nepilnīgi novērtē personas ar invaliditāti, jo tie ir cilvēki, kuri vēlas un var strādāt. Viņasprāt, šis ir resurss, kas uzņēmējiem būtu jāizmanto.

(Ziņas no portāliem www.delfi.lv un www.tvnet.lv)

"Daru labu dabai!"

Stiglavas upes sakopšanas talka

Talcinieki rosās. Atbrīvojot upi no sānesumiem, talcinieki raiti virzījās uz priekšu un talkas dienā sakopa Stiglavas upi apmēram 700 metru garumā. "Īsti talkas darba auglus varēs redzēt, kad sadūļkotas ūdens nomierināsies. Pavasarī noteikti atbrauksim upi apskatīties no jauna," teica DAP Latgales reģionālās pārvaldes vadītāja Anda Zeize.

Ingrīda Zinkovska

Turpinot iesākto iniciatīvu "Daru labu dabai", Dabas aizsardzības pārvalde 11. septembrī aicināja uz Stiglavas upes sakopšanas talku Šķilbēnu pagasta Viļakas novadā, kuras laikā upes straujteču posmus un dabas takas atbrīvoja no kritušiem kokiem. Talkā piedalījās talcinieki no Dabas pārvaldes Latgales reģionālās administrācijas, praktikanti, Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības Balvu mežniecības, vietējās pašvaldības.

"Daru labu dabai" ir kopīga Dabas aizsardzības pārvaldes un Pasaules dabas fonda iniciatīva, kurā aicināts iesaistīties ikviens interesents kopīgu labo darbu veikšanai. Darbus plāno un vada pieredzējuši dabas aizsardzības jomas darbinieki. Tādējādi praktiskā darbošanās ir apvienota ar noderīgu zināšanu ieguvi par augu un dzīvnieku sugām, biotopiem, tajos darāmajiem darbiem un Latvijas dabu kopumā.

Dabas aizsardzības pārvaldes Latgales reģionālās administrācijas vadītāja ANDA ZEIZE, uzrunājot talciniekus, uzsvēra, ka pārvaldes darbinieki šo upes posmu kopā ar savas ministrijas (VARAM) pārstāvjiem izgājuši jau pirms diviem gadiem: "Un konstatējām, ka ģeoloģiskais veidojums "Stiglavas atsegumi" ir unikāls dabas objekts, ka tā ir vērtība. Šeit atrodas piecu dažādu veidu Eiropas Savienības aizsargājamie biotopi. Stiglavas upes krastos redzamie smilšakmens atsegumi veidojušies, kad Viļakas novadā viļņojas jūra, - pirms aptuveni 375 miljoniem gadu."

Slipi slānotie baltie un brūni sārtie devona smilšakmeni Stiglavas upītes krastos veidojušies jūras straumju ietekmē. Šeit atrodama arī četrus metrus dziļa ala un upes kreisajā krastā - Stiglavas dižakmens. Vieta ir īpaša ne tikai ar savu ainavisko apkārti, ar dzelzi bagātajiem avotiem un šim objektam 2013. gada piešķirto gada ģeoloģiskā objekta godu, bet arī ģeoloģisko izcelsmi. Šī ir viena no retajām vietām pašā Latvijas austrumu daļā, kur atsedzas Ogres svītas ieži.

"Principā šajā objektā galvenā lieta ir neiejaušanās dabisko procesu attīstībā, bet ūdens tecējums ir tāda lieta, kam nepieciešams palīdzēt," secināja DAP Latgales reģionālās administrācijas vadītāja.

DAP saldūdens biotopu eksperte Lauma Vizule-Kahovska informēja talciniekus, ka Latvija ir divi upju tipi - strauji tekošas un lēni tekošas. Upju straujteces, pie kurām pieder arī Stiglavas upīte, ir tādas, kurām ir samērā liels upes kritums, ūdens tecējums lielāks par 0,2 metriem sekundē. Straujecēm ir grants, oļu un smilts pamats. Tās ir bagātākas ar skābekli un tajās vairāk sastopamas dzīvo organismu grupas, kas vairāk jūtīgas pret mazu skābekļu daudzumu un piesārņojumu. Šādas upes sauc par lašveidīgām, kur iespējama lašu, foreļu, taimiņu eksistence. Upes ir dzīivotnes vairākām dzīvo organismu grupām, piemēram, gliemenēm. Ja viss ir kārtībā, tad strauji tekošas upēs visām šim sugām būtu jābūt sastopamām. Upes galvenā funkcija ir nodrošināt barības vielu transportu. "Ja upē ir sakrituši koki, izveidojušās dziļākas

Atrod mirkli apspreistes. Lai gan DAP Latgales reģionālā administrācija un Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecība atrodas Rēzeknē, to speciālistiem acīmredzot tik bieži tikties neizdodas. Virsmežiņa vietnieks Aleksandrs Lubāns, viņš arī "Kroma kolna brolistes" virsaitis un joti zāļš cilvēks, talkas laikā atrada mirkli, lai apspreostos ar Andu Zeizu.

tad straume tiek bremzēta, ūpe klūst nepieņemīrota savu funkciju veikšanai, tādēļ talcinieku uzdevums ir izvākt ūku sagāzumus, lai atjaunotu upes tecējumu," teica eksperte.

Vīri ar motorzāgiem, gērbušies atbilstošā ekipējumā, pārējie talcinieki gumijas zābakos un darba cīmdiem rokās, piedaloties arī ekspertiem, devās lejā pie upes, lai izvāktu no turienes upē sakritušos kokus. Šī gada karstajā vasarā Stiglavas upīte ūdens maz. Kur ūdenim ceļu aizķērso straumes sanesti akmeņi un smilts, kritušie koki, izveidojušās dziļākas peļķes, bet pārējā daļā tek sīka straumīte. Talcinieki atbrīvoja ūdenim ceļu, izvācot no upes šķēršļus. Uz jautājumu, kāpēc, piemēram, netiek nozāģēts koks ar jau nobirušām lapām un noliekušos, šķēr, nopuvušu galotni, atbildē bija: "Tā taču ieva!" Pavasarī tā izskatās gluži citādi. Neskartās dabas stūrītis nav un nedrīkst būt kā izkopta aleja dāmu promenādei.

Kādas ir mūsu pensionāru iespējas saglabāt garīgo un fizisko veselību?

Viedokļi

Svarīgi ir daudz kustēties svaigā gaisā

ANDRIS SPRIDZĀNS, ģimenes ārsts

Iespējas atkarīgas no paša pensionāra aktivitātes. Mūspusē ir arī tādi seniori, kuri aktīvi nūjo un stāgā. Tomēr daudzi lauku cilvēki ir ļoti atkarīgi no tā, kā viņus vērtē apkārtējie.

Manuprāt, vairāk vajadzētu pajauties uz savām izjūtām, darot to, kas pašam nepieciešams.

Lauku cilvēki diezgan daudz strādā fiziski – skalda malku, ravē, plauj, apstaigā īpašumus. Esmu ievērojis, ka moži pensionāri ir tie, kuri nodarbojas ar vingrošanu vai nu no rītiem, vai dienas gaitā. Tas ir pietiekami efektīvs un vienkāršs veids, kā saglabāt labu garastāvokli un sparīgumu. Svarīgi ir atcerēties un izmantot to, ko mums visiem savulaik lika darīt skolā. Ik pa laikam novadā realizē arī dažādus projektus, saistītus ar fiziskām aktivitātēm. Piemēram, notiek nūjošana, nodarbinābas kopā ar fizioterapeitu. Taču tiem ir maza atsaucība no iedzīvotāju puses. Ja nemaldos, savulaik olimpiskais klubs visā Latvijā rikoja vingrošanas pasākumu. Tā ari bija ļoti laba iniciatīva, ko varētu atkārtot. Šādas aktivitātes ir vienkārša, demokrātiska un ļoti pieejama iespēja saglabāt fizisko veselību.

Runājot par garīgās veselības uzturēšanu, ieteiktu retāk skatīties televīziju, sevišķi politiskos raidījumus. Daudziem no šādu raidījumu skatišanās garīgā veselība kļūst nestā-

bilāka un arī fiziskā veselība var mainīties. Taču ir labi, ka daudzi lauku iedzīvotāji skatās TV raidījumus (arī Krievijas) par veselību un, atraduši tajos racionālo graudu, seko sniegtajiem padomiem. Tas ir ļoti pozitīvi. Esmu runājis arī ar tādiem vecāka gadagāju-ma cilvēkiem, kuri uzskata, ka viņiem nav vajadzīga vingrošana, jo viņi pietiekami daudz kustas, strādājot lauku darbus. Taču šādas kustības ir vienveidīgas un bieži vien nav tās, kas konkrētajam cilvēkam būtu vajadzīgas.

No pacientiem bieži dzirdu, ka zāļu cenas nemītīgi aug. Protams, tas apbēdina. Ne vienmēr izdodas ieteikt tās lētākās zāles, jo pacientu lidzmaksājumi par medikamentiem aug un aug. Šī problēma būtu jārisina valstiskā mērogā. Citādāk ārstēšanās kļūst pārāk dārga un vienam otram pat neiespējama. Ja es izrakstu pacientam trīs receptes, bet viņš no tām var atlauties lietot tikai vienas zāles, tās lētākās, var gadīties, ka ārstēšana izrādīsies mazefektīva. ļoti būtiski tas ir cukura diabēta slimniekiem. Šajos gadījumos daudziem pacientiem bez diabēta ir arī *vesela buķete* citu slimību. Bet ar zālēm var sasniegt ļoti labu rezultātu – uzlabojas gan pacienta

pašsajūta, gan analīzes, gan kritas svars. Taču gadās, ka pacients nevar atlauties šīs zāles vai arī dzer tās tikai katru otro dienu. Tas ir ļoti slikti. Zāļu dārdzības problēma būtu jārisina valsts mērogā.

Runājot par ārstu speciālistu pieejamību, jāteic, ka rindas uz izmeklējumiem joprojām ir ļoti garas. Lai gan sola, ka tās mazināsies, pagaidām neko tādu nemanu. Turklat pie ārstiem speciālistiem ir tālu jābrauc. Ir arī viena priekšrocība, jo pie lauku ģimenes ārsta, salīdzinot ar Rīgas mediķiem, var tikt ātrāk.

Lai vecumdienās nekristu depresiju, iesaku pēc iespējas vairāk uzturēties svaigā gaisā. Šī bija gara un silta vasara. Varbūt vienīgi sirds slimniekiem bija grūtāk. Daba harmonizē, palīdz uzturēt labu garastāvokli. Labi palīdz rīta un vakara pastaigas. Noteikti vajag kustēties, tad arī garastāvoklis būs labāks.

Domāju, ka sociālie dienesti pie mums tikai attīstās. Protams, vēl neesam sasniegusi bagāto Eiropas valstu un Eiropas Ziemeļvalstu līmeni, tomēr sociālie dienesti strādā aizvien labāk. Tie piedāvā aizvien vairāk iespēju – apmeklē iedzīvotājus mājās, var pieteikt sociālā darbinieka vai psihologa vizīti utt.

Viļakas pensionāriem nav laika garlaikoties

MAIJA GOLUBEVA, Viļakas pilsētas pensionāru biedrības vadītāja

viņš nēm tādu naudu no savas 50 vai 70 eiro lielās pensijas? Vai par to mūsu valsts domā? Nedomā.

Nesen, tiekoties ar kādu Saeimas deputātu, mana draudzene, noklausījusies viņa pirmsvēlēšanu solījumus, pajautāja: "Lūdz, nestāstiet par to, ko jūs darīsiet, bet atskaitieties par to, ko jūs darījāt, četrus gadus esot pie varas. Cik slimnīcu aiztaisījāt?" Tad viņam mute bija ciet. Uzskatu, ka pirms vēlēšanām vairums politiku dod tukšus solījumus. Viņiem tikai jātieka Saeimā, un pēc tam vairs neko no solitā varēs nepildīt.

Visi ārsti - speciālisti atrodas tālu. Labi, ja ir draugi, kuri aizved ar mašīnu. Ja nē, jābrauc ar autobusu. Balvos, piemēram, no autoostas līdz slimnīcai liels gabals jāiet kājām. Nerunājot jau par speciālistiem, pie kuriem jābrauc vēl tālāk. Par to jau valdība nedomā. Tagad vēl ieviešies obligāto medicīnisko apdrošināšanu. Kur lauku cilvēks nems tos 250 eiro, lai par to samaksātu?

Vietējie ģimenes ārsti mums ir labi. Mani paziņas apgalvo, ka jaunā ģimenes ārste Viļakā esot ļoti laba. Par sociālo dienestu ari it kā sūdzēties nevararam. Tomēr esmu jau teikusi, ka viņiem vajadzētu biežāk vientulos

pensionārus apciemot mājās. Jo viens otrs cilvēks nemaz nezina, kur jāvēršas. Tagad nomainījusies sociālā dienesta vadība. Nekādas sūdzības neesmu dzirdējusi. Pirms tam notika pat tāds gadījums, kad sievieti, kura ienāca saņemt maznodrošinātajiem domāto palīdzības paciņu citā dienā, nekā vajadzētu, izdzina un sakliedza uz viņu. Vai tad bija grūti iedot to paciņu?

Ar mūsu pensionāru biedrības palīdzību cenšamies sniegt sirmgalvjiem dažādas izklaides iespējas – regulāri rīkojam ekskursijas un pasākumus. Gada laikā notiek vismaz četri tradicionālie pasākumi – Vecā Jaunā gada pasākums janvārī, martā svinam Meteņus – cepam pankūkas, vārām putru, notiek koncerti. Maijā rīkojam senioru sporta svētkus. Vasaras mēnešos braucam ekskursijās. Pagājušajā gadā bijām Novgorodā, pēc tam aizbraucām uz Ventspili, vēlāk – uz Lietuvu. Nesen atgriezāmies no ekskursijas uz Ludzu un Zilupi. Vēl mūsu pensionāri šogad gribētu aizbraukt uz Igauniju.

Esam aizsākuši arī jaunu tradīciju – kartupeļu svētkus. Lai gan tiem patiesībā jānotiek septembrī, šogad Vēršukalnā tos sarīkojam augustā. Cepām kartupeļus, vārijām zupu.

Piedalījās 80 cilvēki. Viļakas pilsētas pensionāru biedrības pasākumos vispār piedalās ļoti daudz cilvēku. Tradicionālajā senioru ballē, ko parasti rīkojam oktobra sākumā, dalībnieku skaits pērn sasniedza pat 320.

Mūs ļoti atbalsta pašvaldība, pasākumu apmeklēšanai vienmēr piešķir autobusu. Kad devāmies apskatīt Rundāles pili, domes priekšsēdētājs nokārtoja, ka varējām tikt iekšā bez ieejas maksas. Mūsu pensionāriem nav garlaicīgi.

Lai saglabātu savu veselību, no rītiem vingroju. Nemaz nevaru iztikt bez tā. Izpildu ārstes ierādītos vingrojumus katru rītu, jo man ir problēmas ar asinsvadiem. Nedrīkstu daudz liekties uz leju, celt kaut ko smagu. Kaut kā sadzīvoju ar savu slimību. ļoti daudz pastaigājos laukā – katru dienu nostāgāju gandrīz divus kilometrus.

Cenšos ēst mazāk saldumu, tādēļ medu nelietoju. Lai gan nekādas zāļu tējas nelasu, man ir daudz draugu, kuri tās uzdāvina. Arī uztura bagātinātājus nelietoju. Moža un dzīvespriecīga esmu no dabas. Man visi ģimenē tādi bija.

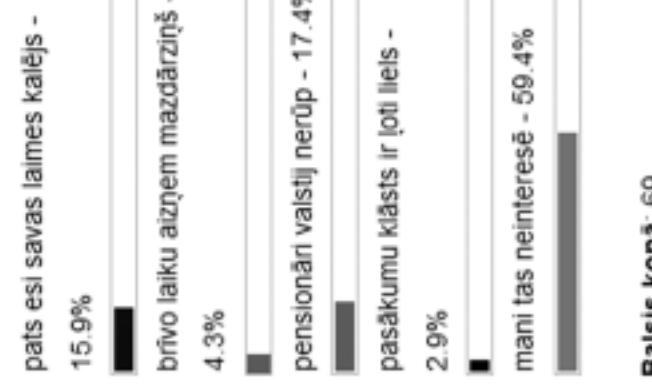
**Viedokļus uzklasīja
I.Tušinska**

Re, kā!

Aptaujas rezultāti “Vaduguns” mājas lapā www.vaduguns.lv

Kādas ir mūsu pensionāru iespējas saglabāt garīgo un fizisko veselību?

Balsis kopā: 69

“Upītes Uobeļduorzā” pārsteigums pēc pārsteiguma

Pagājušās nedēļas nogalē vecākais latgaliešu mūzikas un dzejas festivāls “Upītes Uobeļduorzs”, kas notika jau septynpadsmito reizi, pulcēja radošus latgaliešu literātus un mūziķus. Zimigi, ka katru gadu neiztrūkstoša festivāla tradīcija ir arī kāds īpašais viesis. Pērn tas bija mūzikis Renārs Kaupers, pirms tam gan dziesminieks Kārlis Kazāks, gan grupas “Inokentijis Mārpls”, “GainFast” un citi, bet šogad ar nostāstu koncertprogrammu “Dziesmu Dance” uzstājās aktrise Zane Jančevska. Atklājot svētkus Upītē, Nemateriālās kultūras mantojuma centra “Upīte” direktors Andris Slišāns atgādināja, ka pasākuma idejas autors ir latgaliešu literāts, novadpētnieks, folklorists Antons Slišāns, turklāt šis gads aizrit viņa 70 gadu jubilejas zīmē.

Pirma reizi Upītē. Riebiņu novada radošā grupa “Mūka kēkis” (foto) pirms pasākuma atklāja, ka Upītē ciemojas pirmo reizi. Taujātas, kāpēc grupai ir tik savdabīgs nosaukums, Evelīna Visocka un Margarita Krole pastāstīja, ka viņu vadītāja ir Marta Binduka, kura vienlaikus vada Roberta Mūka muzeju: “Pagājušā gadā simta 50.gados emigrējošie latvieši nodibināja neformālu kopienu “Elles kēkis”, kurā pulcējās radošā intelligence. Tur tapa brīnišķīga dzeja un proza, tostarp to autors bija mūsu novadnieks, pasaулslavens filozofs Roberts Müks (Avens). Cienot savu Mūku, nodibinājās arī “Mūka kēkis”.”

Pasākumu iesāk jaunā mamma. Šogad festivālu atklāja Antona Slišāna jaunākā meita Mārite, kura nesen kļuvusi par māmiņu jaukam mazulim, kurš nosaukts par Ontonīnu. Tāpat viņa klātesošos iepriecināja ar saviem un tēta dzejoļu lasījumiem.

Neizpaliek himna. Festivāla “Upītes Uobeļduorzs” himnu izpildīja grupa “Kei-Rei”. Jāpiebilst, ka himnu jaunie muzikanti prezentēja jaunā apdarē.

Pārsteigums. Visi mākslinieki 17.festivālā baudīja gardu našķi – torti. Svētku organizatori atgādināja, ka tas nevarētu notikt bez Valsts Kultūrapitāla fonda un citu atsaucīgu cilvēku atbalsta.

Radošas personības! Annele Slišāne (foto - no kreisās) festivālā atklāja pāris projekta “#100dečiLatvija” stāstus. Zimigi, ka šobrīd ir gatavi 97 stāsti, un jau 2.oktobrī “Gorā” atklās visu 100 deķu izstādi. Pēc tam nedaudz vēlāk neizpaliks arī grāmatas atklāšanas svētki. Savukārt dzejniece Ilze Sperga (foto - no labās) klātesošos priecēja ar dzeju bērniem latgaliešu valodā. Viņa priecājās, ka var turpināt Antonu Slišānu iesākto, kurš savulaik bija vienīgais dzejnieks, kas rakstīja dzeju bērniem latgaliešu valodā.

Beidzot atbrauca. “Ginc un Es” neslēpa, ka sen sapņoja apmeklēt un koncertēt Upītē: “Beidzot izdevās! Pēctecība - tas ir spēks, kas ļaus Latgalei pastāvēt ilgi jo ilgi.”

Veltījums māmiņai. Upītes folkloras kopa savu uzstāšanos veltīja ne tikai Antonam Slišānam, bet arī viņa otrajai pusitei Irēnai.

Bez dejām neiztikt. Ikvienā pasākumā Upītē, tostarp festivālā, dejas ir svētku neatņemama sastāvdaļa.

Jauks pārsteigums. Dzejniece Ineta Atpile-Jugane savā dzejā stāstīja ne tikai par pirkstiniem, bet arī mudināja sakutināt blakussēdētājus. Tāpat viņa pavēstīja labu ziņu, ka nākamgad izdos dzejoļu grāmatiņu bērniem.

“Rikši”. Jāsecina, ka festivālā pārsteigums sekoja pārsteigumam. Arī grupas “Rikši” mūziķi neslēpa savus nākotnes plānus. “Nākamgad izdosim nelielu apliti ar caurumiņu vidū, kur būs apkopotas mūsu dziesmas,” atklāja viņi.

Īpašais viesis. Izrādās, aktrises Zanes Jančevskas dzimtās saknes atrodamas arī mūspusē, jo no Latgales nācis viņas tēvs. Aktrise klātesošajiem pavēstīja dažādus pamācošus stāstus. Piemēram, kāds vīrs, kurš gribējis izšķirties no sievas, mācītājam kā šķiršanās iemeslu minējis, ka sieva ir stulba. “Kā tik gudrs vīrs varēja apņemt stulbu sievu?” brīnijs garīdznieks.

Mūzika visām gaumēm. “Upītes Uobeļduorzs” pulcēja dažādas grupas kā, piemēram, “Dabas Durovys”, “Rikši”, “Trikmīns”, “Unknown Artist” un citas, tādējādi ar savu dažādību radot īpašu auru un energiju. Foto – uzstājas “Latgalīšu Reps”.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Ābeļu šķirņu demonstrējums

Ābolu diena Viļakas novadā

Zemnieku saimniecība "levulejas" Susāju pagastā uzņēma Lauku dienas dalībniekus, kuru vēlme bija redzēt, cik bagātīgs šovasar izskatās ābeļdārzs un kā ražo jaunās, kraupja izturīgās šķirnes. Dārza saimnieks un speciālisti klātesošos iepazīstināja ar augļu dārza demonstrējumu.

Ābolu diena notika pie pazīstamā dārzkopja Valērija Romanova Viļakas novadā. Precizāk sakot, tā bija ābeļu šķirņu demonstrējuma diena, izvērtējot dārzkopja ikdienas darba rezultātus un sniedzot praktiskus padomus. Šajā pieredzē dalījās Dārzkopības institūta speciālisti Edgars Rubauskis un Laila Ikase. Laikraksts iztaujāja vadošo pētnieku EDGARU RUBAUSKI. Viņš atklāja, ka ābeļu šķirņu demonstrējums notiks piecus gadus, un tas ir zemnieku saimniecības "Ievulejas", Dārzkopības institūta un Latvijas augļkopju asociācijas kopīgs darbs.

Kā Jūs raksturotu konkrēto dārzu saimniecību Viļakas novadā?

"Ievulejas" vada ļoti zinošs un aktīvs cilvēks. Turklāt viņš tiecas aizvien papildināt zināšanas un apgūt ko jaunu. Neatceros tādu pie mums Dobelē, Dārzkopības institūtā, rīkotu Lauku dienu, kurā nepiedalitos arī Valērijs Romanovs no Viļakas novada. Tāpēc savā novadā viņu var uzskaitīt par zināmu centru, ap kuru pulcēties citiem dārzu saimniekiem, lai uzzinātu jaunākās aktualitātes. Latvijā, uzskatu, pietrūkst zinošu augļkopības nozares konsultantu, tādēļ svarīgi ir šādi vietējie savā darba entuziasti, kuri pārziņa vietējam klimatam piemērotākas šķirnes, to ražību un augšanas īpatnības.

Ar ko, Jūsuprāt, raksturojas šīs dārzu gads? Par ābolu ražīgumu dzird gluži pretējus stāstus – vieniem augļu par daudz, citiem nav nemaz.

-Parasti tā ir – ja viens ir bagātīgs, nākamais – patukšāks gads. Taču kopumā šogad Latvijas dārzos daudz kur ir lielas un labas ražas. Jautājums tikai, vai dārzos ir veikti vajadzīgie augu aizsardzības pasākumi? Viena no iecienītākajām un visvairāk stādītajām ābeļu šķirnēm, kā apliecina statistikas dati, ir 'Auksis'. Diemžēl šo šķirni bojā dažādi kaitīgi organismi. Ziemā 'Auksis' labi garšo zaķiem, bet šogad masveidā šķirni pamatīgi sabojāja arī ābolu tinējs un pilādžu tīklu kode. Pieļauju, ka šos kukaiņus daudz kur neapkarroja. Ābolus neverēs ilgi uzglabāt, labākajā gadījumā tos var izspiest sulā. Ja ābelēs redz iepuvušus augļus, skaidrs, ka tie ir kaitēkļu vai kraupja sabojāti. Ja dārza bagātīga raža, ieteiktu atlaist labākos, skais-tākos ābolus, nolikt glabāšanā un sagaidīt pircēju pieprasījumu pēc pāris mēnešiem, kad būs arī augstāka cena.

Vai Jūs ieteiktu kaitēkļus ķīmiski apkarot arī mazdārziņos? Daudzi saka, ka nav vērts uztraukties, jo augļu tik daudz, ka pietiek visam, lai daļa sapūst.

-Tad jājautā,- kāpēc cilvēki vēlas sev uzkrāut papildus darbu? Jo āboli ir jāuzlasa, jāaiznes, jāaizved... Varbūt labāk atstāt vienu labu ābeli, to kopt un aizsargāt, nekā nopūlēties ar daudzām vecām ābelēm. Var izmantot ne tikai ķīmiskos līdzekļus, bet arī dabiskos. Augu aizsardzības līdzekļu mājaslapā var atrast sarakstu ar pamatielām, kas noderēs kaitēkļu apkarošanai. Var pielietot arī ķīmiskos līdzekļus, jo, pareizi pielietoti un īstajā laikā, tie kaitējumu neradīs. Pirms smidzināšanas saimniekam jāsaprot, vai konkrētajā dārzā kāds kaitēkļis vispār ir, nevis jāmiglo tādēļ, ka kaimiņš tā dara. Šovasar Latgales pusē, manuprāt, nav raksturīgs kraupis un varēja iztikt bez šīs slimības apkarošanas. Bija sausa vasara, bet kraupja attīstībai nepieciešams mitrums. Mazdārziņos attiecīgam kaitēklīm var salikt ķeramjostas, līmes jostas. Galīgi ar ķīmiju nesaistās fitosanitārie pasākumi kā bojāto zaru izgriešana, sauso lapu un augļu pārpalkumu savākšana un tamldzīgi.

Ko darīt, ja mazdārziņos ābeles saaugušas tā, ka zari slejas augstu gaisā un pie ražas netikt?

-Jāskatās, ko lietas labā darit. Apakšpusē var atstāt 3-4 zarus, bet vidū un galotni izgriezt. Tādā veidā būs pazemināts koka vainags. Lai āboli varētu uzglabāt kaut vai mājas mazajā pagrabā, āboli jānoņem saudzīgi, ar rokām. Nokritušie ir sadauzījušies un tie neglabāsies, tāpēc zaru augstums ir jākontrolē. Piemēram, saudzīgi novāktais 'Auksis' glabāsies līdz martam, pat aprīlim.

Vai ābelēm būtu jāražo katru gadu?

-Vēlams. Kraupja izturīgā šķirne 'Dace' raksturīga ar to, ka pati mēdz izretināt augļaizmetņus, tāpēc ražos ik gadu. Bet

Stāsta par šķirņu īpatnībām. Vadošā pētniece Laila Ikase sniedza informāciju par stādīšanai piemērotākajām šķirnēm un to izturību pret kraupi un slimībām.

Aizrautīgs dārzkopis. Valērijs Romanovs ar ģimenes un radinieku atbalstu apsaimnieko dārzu, kas šogad priece ar ļoti bagātu ābolu un bumbieru ražu. Tagad galvenais - paspēt ābolus novākt, nolikt glabāšanā, lai pēc tam līdz pavasarim piegādātu skolām un pircējiem. Ar vietējo dārzkopi lepojas arī Susāju pagasta pārvalde.

Tāda raža! Eiropas dārzu populārākā tendence ir panākt, lai ražu varētu iegūt bez liekiem pūliņiem, stāvot blakus ābelei. Apkopt lielās, vecās ābeles ir darbietilpīgi un prasa papildu darbu, bez kāda varētu arī iztikt.

piemēram, www.darzkopibasinstituts.lv

citas šķirnes ir jāretina dārzkopim. Ja to dara ar zaru izgriešanu vai ziedēšanas laikā izretinot ziedus, var panākt ābolus ik gadu. Paskatieties, cik košs šogad Valērija dārzā ir 'Auksis'. Ari pie mums Dobelē tas ir skaists, taču tik košs tomēr nav.

Ko dārzos jāiespēj padarīt vēl rudens pusē?

-Vēlams dārzs sakopt, lai mazāk vietas grauzējiem. Vajag applaut zāli arī ap pašiem stumbriem, nomulēt šīs vietas. Ja zāli regulāri plauj un liek uz apdobēm, būs labs mēslojums.

Praktiski padomi. Dārzkopības speciālists Edgars Rubauskis Lauku dienā stāstīja un deva praktiskas ievirzes padomus, kā kopt dārzu. Viens no akcentiem – iestādot jaunu kociņu, pirmajā gadā nedrīkst ļaut tam ražot, lai ābele kārtīgi ieaug. Jāveido arī vainags, lai āboli pēc tam varētu izgaismoties, saņemt saules siltumu. Izgriežot zarus pavasarī, sekmējas augšana, bet, darot to jūlijā vai augustā, panāk izgaismošanos.

Lappusi sagatavoja M. Sprudzāne

Interesanti fakti

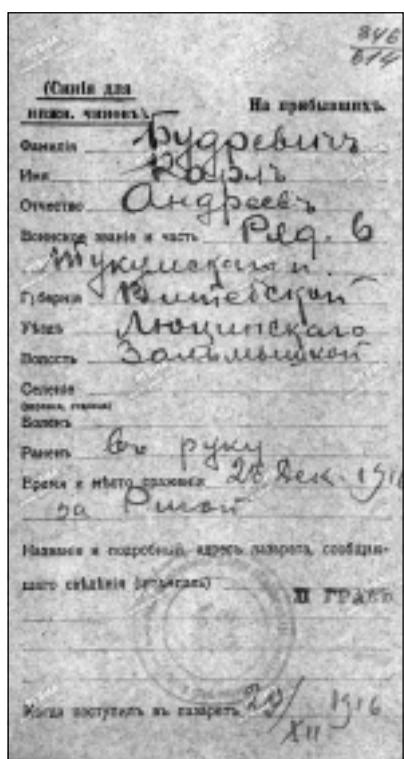
Radu rakstos arī pārliecināti komunisti

Pētot savas dzimtas vēsturi, Ruta atradusi arī ne mazums interesantu faktu. Piemēram, viens no tiem ir par Rutas vectēva Ludviga māsu Johannu, kura dzimus 1898.gadā. Viņa bija precējusies ar Hugo Egli, un abi bija ievērojami ar to, ka bija pārliecināti komunisti. Kad 1919.gadā komunistu laiki beidzās, Johanna un Hugo pārcēlās uz dzīvi Maskavā, kur nodzīvoja līdz brīdim, kad beidzās Otrais pasaules karš. Pēc tam viņi ar visu savu saimi atgriezās Latvijā. Tieši pie Johannas un Hugo Rīgā, nacionālizētajā mājā Pētera Stučkas ielā, studiju laikā apmetās Rutas mamma Dzintāra. Spriežot pēc tā, ka Johannai un Hugo Rīgā piešķīra 7 (!) istabu dzīvokli, viņi partijā bija zināmi un cienījami cilvēki. Taču ar ko tieši viņi abi nodarbojās, lielajā radu saimē nezināja neviens.

Vēlreiz izpētot mammas radu rakstu burtnīcu, kā arī kādā grāmatā atrasto fotogrāfiju, Ruta secinājusi, ka vectēva Ludviga brālis Otto bija precējies ar Hugo Egles māsu Annu, kuri arī bija komunisti un aizbrauca uz Krieviju, bet atgriezties viņiem nebija lemts, jo Otto Budeviču 1937.gadā Krievijā kā trockistu nošāva. Savukārt sieva turpināja dzivot Krievijā.

Vērtīgs vēsturisks atradums

pulkā, ievainots rokā... Atbilst viss. No tā, ko šajā dokumentā var izlasīt, secinu, ka viņš ievainots dažas dienas pirms Ziemassvētku kaujām - 23.decembrī, bet nokļuvis slimnīcā 29.decembrī," teic Ruta.

Meitu vīri dzimuši vienā gadā

Interesants fakts arī tas, ka visas Rutas meitas – Dace, Vika un Monta – savas otrs pusēs atradušas tepat, Balvu pusē. Turklat vecākajai meitai ar jaunāko ir 8,5 gadu starpība. Taču tas nav bijis par šķērslī abām meitām izvēlēties sev par vīriem puišus, kas dzimuši vienā gadā. Interesanta sakritība arī tā, ka vienīgā Rutas dēla Ulda sieva arī dzimus tajā pašā gadā, kad meitu vīri. "Grozies, kā gribi, viņi ir vienaudži. Un man ļoti liels prieks par to, kāda saskaņa koplajā radu pulkā valda," priečīga secina Ruta.

Budeviču saknēs ir

Kubulu pagasta Fabriku ciemā, bērzu ieskaudas, joprojām stāv bijušās "Kāpostiņu" mājas, kas jau pāris gadus lepni nes citu nosaukumu - "Kļavas". Šis vecais nams īpašs ne vien ar to, ka vēl šobaldien saglabājies, neļaujot to sagraut ne kara šāviņiem, ne iekārtu maiņām. Tas vienojis un stiprinājis Budeviču dzimtas paaudzes vairāk nekā 100 gadu garumā. "Kāpostiņos" dalitas bēdas un izdzīvoti prieki, kārti šūpolis nākamajām paaudzēm un daudzināts darba tikums.

No Praulienas uz Fabrikām

"Senču dzimtās mājas man nav tikai mājas. Tā ir apziņa, ka no šejiens, šī vietas, sākušies daudzi manu vecāku un vecvecāku dzīves nozīmīgi notikumi. Tā mums visiem ir ļoti svarīga vēstures liecība," teic Budeviču dzimtas vecākā pārstāve, Kubulu pagasta iedzīvotāja Ruta Arnicāne. Pateicoties mamma Dzintāras savulaik iekārtotajai burtnīcīai ar pašas sazīmētiem radurakstiem un izveidotu ciltskoku, tagad Ruta ir iespēja papildināt tumšos vēstures plankumus un mēģināt uzzināt to, par ko vēsture kļusē. Ar mamma palīdzību Ruta noskaidrojusi, ka Budeviču dzimtas cilvēki savas saknes Kubulu pagastā ielaiduši un gadu desmitiem stiprinājuši, pateicoties Rutas vecvectēvam Andrejam Budevičam, kurš dzimis 1857.gadā. 1910.gadā viņš ar ģimeni no Madonas rajona Praulienas nolēma pārcelties uz Balvu pagasta Fabrikas ciemu. Kā izrādās, no dzimtās puses Rutas vecvectēvs bija spiests aiziet kāda līdz galam nenokārtota zemes darījuma dēļ. Andrejs Budevičs Praulienā iegādājās zemi, samaksāja par to, bet no pārdevēja nepārēma dokumentus, kas apliecinātu darījuma esamību. Nedaudz vēlāk zemes pārdevēja pēcnācēji uzstāja, ka par darījumu nav samaksāts, un Budeviču ģimeni no Praulienas padzina. Tā viņi nonāca Balvu rajona Fabrikas ciemā, kur no muižas nopirk 35,3 ha zemes un palika uz dzīvošanu ar visām savām astoņām atvasēm.

Liktenis atnem trīs bērnus

Gāja gadi, un pēc kāda laika par savām mājām šo vietu sauca arī Budeviču dzimtas nākamā paaudze. 1893.gadā pasaule nāca Rutas vectēvs Ludvigs, kuram ar sievu Olgu bija četri bērni – Skaidrite, Osvalds, Jānis un Rutas mamma Dzintāra. Tiesa gan, teju visas Ludviga un Olgas Budeviču ģimenes atvases skāra traģisks un nežēlīgs liktenis. Dzintāras māsiņa Skaidrite gada vecumā nomira no šarlaka, līdz ar to savu vecāko māsiņu Dzintāru tā arī nekad dzīvē nav redzējusi. Savukārt brāļa Osvalda liktenis nav zināms joprojām. 1940.gadā, kad Latvijā ienāca krievi, Osvalds mācījās Malnavas tehnikumā. Toreiz viņam bija 17 gadi un, tāpat kā daudziem šajā vecumā, prātā jaunības dullums. Puišu istabījā tehnikumā pie sienas bija pielikta Staļina bilde, kurai jaunieši izdūruši acis. Par to Osvaldu (vienīgo) apcietināja un deportēja. "Meklējot internetā datus par 1940.gada oktobri, novembrī arestētajām personām, atradu ierakstu, kas apliecinā, ka šajā laikā viens no apcietinātajiem bija Abrenes aprīņķa Balvu pagasta iedzīvotājs Osvalds Budevičs. 1941.gada aprili viņam nolasīts spriedums, pēc kura mamma brālis deportēts. Cik zināms, pirmo laiku viņš pavadīja cietumā Daugavpilī, un tas arī viss. Vairāk nevienam no mums par viņu informācijas nav. Nav zināmas ne turpmākās gaitas, ne arī kapaveta," stāsta Ruta. Traģisks liktenis piemeklēja arī mamma jaunāko brāli Jāni. Kad 1944.gadā ienāca krievu armija, viņu iesauca dienestā. Jānis, vēl būdams pašos spēķa gados, krita Kurzemes katlā un ir apglabāts Lielauces kapos, bet vēlāk pārapbedīts Lielauces Brāļu kapos. Dzīve iegrozījās tā, ka Rutas mamma Dzintāra saviem vecākiem palika vienīgais atbalsts un mierinājums.

Viens otru sastapa Rīgā

Interesantākais radu būšanā ir dzīvesstāsti. Kā un kur cilvēki dzīvojuši, ko darījuši, par ko saprōjuši, kādas viņiem savā starpā bijušas attiecības, kādas katrā ģimene tradīcijas. Cilvēku vārdi, dzimšanas dati ir viena lieta, pat fotogrāfijas ir tikai sastinguši mirklī, bet stāsts cilvēku padara dzīvu. Ruta bez liekuļošanas saka, - arī Budeviču dzimtas cilvēkiem, kuri visos laikos bijuši izglītoti un čakli darba jaudis, kas spējuši pārvārēt daudzas grūtības, ir ne mazums interesantu stāstu. Viens no tiem ir stāsts par Rutas vectēvu Ludvigu, kurš lielās "Kāpostiņu" mājas tagadējā Kubulu pagastā uzcēla pats savām rokām. Un tas viss, neskatoties uz Pirmā pasaules kara laikā gūto ievainojumu kreisajā rokā, kura tā arī palika nekustīga. "Mamma bieži stāstīja par to, cik vectēvs bija labs galdnieks. Tas nekas, ka viņš varēja strādāt tikai ar labo roku. Latvijas laikā vectēvam Ludvigam maksāja invaliditātes pensiju 64 latus – tā bija liela nauda un labs atspādis ģimenei, kura skaitījās zemnieki," stāsta Ruta.

Par dzimtājām mājām "Kāpostiņus" visu dzīvi dēvējusi arī Rutas mamma Dzintāra, kura tajās dzīvoja līdz brīdim, kad devās studēt uz Rīgu. Dzintāra ļoti vēlējās iestāties universitātē, Augsnes

fakultātē, kas viņai arī veiksmīgi izdevās. Taču trešā studiju gadā Dzintāras izvēlēto studiju programmu likvidēja, un viņa palika izvēles priekšā – pāriet uz Lauksaimniecības akadēmiju Rīgā vai sākt studēt Bioloģijas fakultātē universitātē. Viņa izdarīja izvēli par labu lauksaimniecības akadēmijai un pabeidza Agronomijas fakultāti, iegūstot agronoma-agroķīmiķa specialitāti. Studiju laikā Dzintāra satika savu mūža mīlestību – Henrihu Milleru. Viņa klasesbiedrene izrādījās viena no Dzintāras kursabiedrenēm – tā kādā no studentu ballītem abi jaunieši arī viens otrā ieskatījās un viņu starpā uzliesmoja īpaša mīlestības dzirkstelite. Tobrīd Henrihs jau bija pabeidzis fizikāturas institūtu un strādāja Jelgavā, bet Dzintāra jau bija beigusi studijas un viņu aizsūtīja norīkojumā uz Zvīrgzdenes mašīnu traktoru staciju. Taču tas netraucēja uzņēmīgajam jaunietim atrast Dzintāras tēva māsu Rīgā, noskaidrot miljotās meitenes atrašanās vietu un sameklēt iepatikušos jaunkundzi. Henrihs Dzintāru atrada, un jau pēc laišņa - 1955.gada oktobrī – viņi svinēja kāzas. Tobrīd Rutas tēvs jau bija nostrādājis trīs obligātos gadus norīkojumā, bet mamma vēl bija jastrādā Zvīrgzdenē. Taču tā laika varasvīri izrādījās ļoti pretimnākoši un deva atļauju precētajam pārim reizē atgriezties Dzintāras dzimtajā pusē, mīļajās "Kāpostiņu" mājās, kurās izauguši arī Milleru ģimenes abi bērni – Ruta un par viņu trīs gadus jaunākais brālis Ojārs.

Lai paglābtu mantu, to ieraka zemē

Ruta secina, ka droši vien neiespējami mūsu mazajā Latvijā atrast kādu dzimtu, kurai secen gājušas nelaimes. Izņēmums nebija arī Budeviču saime: "Mūsu dzimtas lielākā sāpe bija tā, ka mamma palika viena – brāļi un māsa nomira, līdz ar to man nav neviena brālēna un nevienas māsicas. Arī tētis Henrihs nepiedzima kuplā ģimenē – viņš bija ārlaulības bērns. Vienīgais." Liktenis nesaudzēja arī Rutas tēva mamma – otro vecmammu, kura daudzus dzīves gadus pavadīja ratiņkrēslā. "Par vecmammu Emīliju man palicis ļoti daudz atmiņu. Viņa bija invalīde, un es viņu vienmēr atceros sēdošu. Vecmammai allaž pietika laika sarunām, jo visi pārējie mājinieki vienmēr kaut kur skrēja un kaut ko darīja. Savu ieguldījumu prasīja gan dārzs, gan lopi, un tieši tādēļ lielāko daļu brīvo brižu pavadīju, klausoties viņas atmiņu stāstos un jaunībā piedzīvoto," stāsta Ruta. Spilgtā atmiņā Budeviču dzimtas vecākajai pārstāvei palicis vecmammas Olgas stāstītais par notikumiem 1944.gadā, kad Kubulu pusē ienāca krievi un vienīm nācas uz laiku meklēt patvērumu blakus esošajos Annas mežos. "Bailēs no represijām toreiz mājinieki savāca nepieciešamākās mantas, paņēma lidzi lopus, pašu vajadzīgāko no sadzīves un devās projām. Izrādās, mūsu senči bija ne vien izglītoti, bet arī apķērīgi. Sapratuši, ka pašu spēkiem visu iedzīvi no mājām neiznest, viņi šķūnī zemē ieraka vērtīgākās mantas. Tostarp bija arī kājminamā šujmašīna "Singer", kas saglabājusies un darbojas vēl šobaldienā," stāsta Ruta. Pēc laika viens no viņiem atrāca uz mājām izlūkos, lai noskaidrotu, vai droši atgriezties. Par laimi, ēkas palika neskartas – ja neskaita to, ka pie "Kāpostiņu" mājas stūra tomēr bija redzamas aizdedzināšanas mēģinājuma pēdas. Diemžēl bija pazuduši arī teju visi fotogrāfiju albumi. Tos vēlāk, saplēstus driskās, manīja peldam tuvējā upē. Tieši tādēļ no tiem laikiem kā vēsturiska liecība nav saglabājusies gandrīz neviena fotogrāfija.

Prātā palicis arī mamma Dzintāras stāstītais par vācu karavīriem, kuri kādu laiku bija apmetušies kazarmās Stacijā. Viņi nāca pie vietējiem un deva sēklas, lai tie izaudzē salātu galviņas. Dažreiz mēđa arī iemainīt biezus šķīvus ar kāskrustu pret galu un olām. Taču kopumā ar tuvējo ciemu iedzīvotājiem karavīriem izveidojās ļoti draudzīgas un demokrātiskas attiecības.

Vēl viens pārbaudījums Budeviču dzimtu sagaidīja 1949.gadā, kad ļoti daudzus vietējos cilvēkus skāra izsūtījuma vilnis. Fabrikas ciema apkaimē vienam no vietējiem iedzīvotājiem – Eņģeļu Jānim – bija informācija, ka drīzumā no dzimtājām mājām piespedī kārtā būs jādodas projām visiem, kuri nepakļausies tā laika likumiem. Lai no šiem draudiem un deportācijas paglābtos, tuvējās ciema ģimenes nolēma steidzami apvienoties un 1948.gadā nodibināt savu kolhozu "Saules Stars". Tikai pateicoties viņu uzņēmībai un spējai ātri rikoties, šie cilvēki palika dzimtajās mājās.

dzimtas spēks!

Mārtiņa un Ingas baltā diena. Pagājušā gada 15.jūlijā gredzenus mija Rutas brāja Ojāra dēls Mārtiņš, kurš par sievu apņēma Ingu Veidmani. Kopā ar Mārtiņu šajā dienā bija arī Ruta un viņas bērni ar otrajām pusītēm. Ruta stāsta, ka vismaz divas reizes gadā - Ziemassvētkos un Lieldienās - jaunajās "Kapostiņu" mājās skan bērnu un mazbērnu čalas, jo tā ir nerakstīta tradīcija visiem kopā pavadīt šos svētkus. "Esmu laimīga un bagāta, jo man ir kuplis bērnu pulciņš un tikpat kuplis arī mazbērnu skaits. Dacei ir divi bērni, Vikai - divi, Montai pagaidām viens, taču Uldim visvairāk - viņš ir tētis trīs bērniem. Es gan ceru, ka šis mazbērnu skaits vēl nav galējais, noteikti jābūt vēl," optimistiski noskaņota Ruta.

Ruta ir pārliecināta, ka šajā dzīvē ikviename vispirms jāpateicas saviem vecākiem, kuri dāvājuši dzīvību, skolojuši un lolojuši. Tieši viņi ir katras ģimenes lielais balsts. Tādi bija arī Rutas vecāki - Dzintāra un Henrihs Milleri, kuri 2005.gadā nosvinēja savas zelta kāzas. Pēc profesijas būdama agroķīmiķe, Dzintāra daudzus darba gadus atdeva darbam Lauksaimniecības pārvaldē un CRBP-13, bet no darba brīvajā laikā padomju gados abi ar vīru, kurš strādāja par sporta skolotāju, pārdošanai audzēja tulpes, narcises un gladiolas. "Pircēji bieži vien izbrīnīti jautāja, kā var dabūt gatavas tik taisnas un skaistas gladiolas. Bet mamma taču bija agroķīmiķe! Visu mūžu atcerēšos viņas mācību – slāpeklis vajadzīgs, lai veicinātu zaļo masu, fosfors, lai puķes ziedētu, bet kālijs, lai augs būtu stingrs un stiprs. Un arī zeme bija jāmāk pienācīgi sastrādāt – vispirms vagu vidos jāsaber smilts kārta, un tikai tad varēja stādīt gladiolas," ar mamma pieredzi dalās vecākā Budeviču dzimtas pārstāve.

Viņa zina – sapņi piepildās

Lai arī ģimenē Ruta saviem vecākiem ar brāli Ojāru bija vienīgie bērni, viņa pratusi dzimtas koku sakuplot ar vēl četriem atzariem, jo izaudzinājusi četrus bērnus. Ruta atminas, ka, vēl maza būdama, gara acīm redzēja un iztēlojās, kā blakus vecāku un vecvecāku dzimtas mājām reiz sliesies vēl viena māja – viņas ģimenes māja. "Jau toreiz zināju, ka tā būs liela un pamatīga. Un tādu mēs ar pirmo vīru Leonu arī uzcēlām. Mans bērnības sapnis piepildījās. Toreiz vēl prātojām - māju celt uzkalniņā vai blakus vecajai. Uzcēlām blakus, toties pēc daudziem gadiem uzkalniņā tapa vēl viena pamatīga būve. To pats savām rokām no pamatiem uzcēla mans dēls Uldis," stāsta Ruta. Viņa priecājas, ka dēlam ir labs saimnieka tvēriens un paaudžu paaudzēs mantotas amatnieku prasmes, neskatoties uz to, ka Uldis pēc izglītības ir vēsturnieks. "2007.gadā dēls ar ģimeni no Rīgas pārcēlās uz Kubuliem, apsaimnieko savu zemi un izgatavo bišu stropus. Man prieks, ka viņš sajutis aicinājumu dzīvot laukos un būt tuvāk dabai," teic Ruta. Arī pārējie bērni jau nokārtojuši savu dzīvi un katrs atradis sev nodarbošanos pa prātam. Vecākā meita

Dace atradusi darbu savā specialitātē, strādā uzņēmumā "Mikrotikli" un Ropažos ceļ māju, Montas, kura dzīvo Augšlīgatnē, darbavieta ir "Rāmkalnos", savukārt Vika strādā uzņēmumā Rīgā, kas ražo kartona iepakojumus. Viņi visi jau kļuvuši par vecākiem un audzina bērnus.

Tas katram ir pa spēkam

Vienkāršots radu koks - būdiņas ar dzimšanas, miršanas datiem - tas pats par sevi nav tik interesanti. Kaut arī tur ir savs *labums*, jo visus sakārto un saliek plauktiņos. Ruta sapratusi, ka daudz aizraujošāki ir stāsti, kas nenāk tikai no arhīva dokumentiem. Tie nāk no cilvēkiem, kamēr vēl viņi ir. Un šie cilvēki arī labprāt stāstītu, ja vien būtu kāds, kas klausītos un pierakstītu. Taču dzīvē nereti ir tā,- kad klausītājs gatavs, stāstītāja vairs nav... Tieši tādēļ jārunā ar saviem vecākiem, vecvecākiem un visiem tiem, kuri var pastāstīt par notikumiem, kas reiz bijuši. "Cilvēki daudzreiz man jautā,- kā tu tik daudz vari zināt? Bet kā var nezināt par savu dzimtu un tiem, kuri to veidojuši? Tas taču ir tik ļoti interesanti un aizraujoši. Pati savu koku vēl neesmu mēģinājusi uzzīmēt, bet noteikti tam piekeršos, tiklidz būšu pensijā. Pagaidām šai nodarbei veltu brīvos brīžus, kuru nemaz tik daudz nav. Ierakstu interneta meklētājā konkrētu vārdu un uzvārdu un meklējū," skaidro Ruta. Mēģinot atrast kādu jaunu pavedienu dzimtas koka apzināšanā, viņa bieži saskaras ar situāciju, kad meklētājs izmet vārdu un uzvārdu, kas vienāds vairākiem cilvēkiem. Tad gan nākas likt lietā visas zināšanas, faktus un, logiski izsecinot, iegūto informāciju salikt pa plauktiņiem. "Vienu gan zinu noteikti – mammais iesākto darbu dzimtas apzināšanā noteikti turpināšu, lai arī mani bērni un mazbērni zina, no kurienes mēs esam cēlušies un kā gadu desmitos un simtos dzīvojuši mūsu pēcteči. Mans dzimtas koks vēl top. Joprojām top. Jo, nākot klāt jaunam atzaram, atklājas vesela paaudze, un nebeidzamie pētījumi var turpināties," teic Budeviču dzimtas vecākā pārstāve. Ruta ir pārliecināta,- izcili, lieliski un interesanti cilvēki ir katrā dzimtā, vajag viņus tikai atklāt. Un tas mums katram ir pa spēkam!

Materiāls ir sagatavots
ar Valsts reģionālās
attīstības aģentūras
finansiālu atbalstu no
Latvijas valsts budžeta
līdzekļiem.

Fotomirkli

Olga un
Ludvigs
Budeviči
savā kāzu
dienā.
Rutas
mamma
Dzintāras
vecāki
dzīves laikā
piedzivo-
juši daudz
smagu
brīžu, jo no
visiem
četriem
bērniem
palikusi
vien
Dzintāra -
pārējie
nomira, vēl
būdami
jauni.

50 reizes: "Rūgts!" Dzintāra Budeviča un Henrihs Millers gredzenus mija un viens otram 'jā' vārdu teica 1955.gada 31.decembrī. Savukārt pēc 50 gadiem - 2005.gada Vecgada vakarā - radu un draugu pulkā viņi atzīmēja savas Zelta kāzas. Milleru ģimenes atvases Ruta un brālis Ojārs (fotogrāfijā - otrajā rindā) teic, ka viņu atmiņās vecāki vienmēr paliks kā ļoti saticīgs, sirsniņgs un gādīgs pāris. "Plecu pie pleca, roku rokā, neskatoties uz visām dzīves grūtībām, viņi spējuši viens otru balstīt gan priecīgos, gan ne tik priecīgos brīžos. Viņi bija labs piemērs, kuram līdzināties," apliecina Milleru ģimenes bērni.

Balvu Bērnu un jauniešu centrā

Sezonas atklāšanu sarīko uz kuģa

13.septembrī darbību atsāka Balvu Bērnu un jauniešu centra (BBJC) interešu izglītības pulciņi. Iepazīšanās ar centra sniegtajām iespējām šoreiz notika uz improvizēta kuģa klāja.

BBJC vadītāja Olita Loseva pastāstīja, ka šogad novada bērni un jaunieši varēs apmeklēt ne tikai jau ierastos pulciņus: skolotāju Ditas Niperes un Alīnas Saveljevas vadīto deju studiju "Di - Dancers", Ineses Hmaras pulciņu "Čaklie pirkstiņi", Viktorijas Kokorevičas dziedāšanas pulciņu, Līgas Ikstenas radošo mākslas darbnīcu, skatuves runas pulciņu Guntas Prokofjevas vadībā, Jāņa Ikstena tehniskās jaunrades klubīnu, apģērbu un aksesuāru izgatavošanas pulciņu pie Aigas Jansones, Intas Ozolas vadīto skaistumkopšanas studiju un Līgas Morozas-Ušackas deju un kustību terapijas nodarbiņas, bet pirmo reizi viņiem būs iespēja apgūt arī dzīves gudrību ABC, ko jaunākās grupas bērniem (1. līdz 6.klase) vadīs Dita Nipere, bet vecākiem jauniešiem – Gunita Prokofjeva. "Tā kā vecāki kļūst aizvien aizņemtāki, atlicinot pašu bērniem aizvien mazāk laika, mācīsimies visvienkāršākās lietas, piemēram, kā apieties ar mikrovilņu krāsns, lai sev uzsildītu ēdienu, kā uzvārīt tēju un putru. Rudenī dosimies dabā izpētīt tur notiekošo un izveidot rudens mandalas. Gribu, lai pēc šīm nodarbiņām bērni var pārsteigt vecākus, piemēram, ar pašu pagatavotu brokastu maizīti. Pieaicināsim arī citu interešu pulciņu skolotājus, kuri ierādīs bērniem vienkāršas prasmes, piemēram, kā skaisti piešūt podziņu. Skaistumkopšanas studijas skolotāja varētu iemācīt meitenēm sapīt glītu bizi," dažas no dzīves gudrību ABC nodarbiņu tēmām, ko bērni apgūs divas reizes nedēļā, atklāja BBJC interešu izglītības speciāliste D.Nipere. Savukārt jaunatnes darba speciāliste G.Prokofjeva pārliecinājusies, ka jaunieši nereti neprot patstāvīgi vērsties kādā iestādē, kaut vai pieteikties pie zobārsta. "Gribam pamācīt arī ēst gatavošanu. Dažkārt jaunieši neprot uzcept pat pankūkas, jo vecāki viņiem neļauj to darīt, lai nesajauktu kārtību virtuvē. Tuvojoties studiju gadiem, vidusskolēniem ir jāgatavojas patstāvīgai dzīvei. Mācīsim arī savu budžeta plānošanu, kas sevišķi nepieciešams topošajiem studentiem. Īpaši šajā pulciņā gribētu iesaistīt tieši palaidījus, jo viņus pierunāt kaut kur piedalīties ir ļoti grūti. Ja šie bērni uzdrošināsies un nāks darboties kopā ar vienaudžiem, varbūt arī viņiem radīsies vēlme mainīt savu uzvedību. Bērni vairāk mācās viens no otra, nekā no pieaugušajiem," pārliecināta G.Prokofjeva.

Skolotāja Līga Ikstena aicināja iesaistīties radošās mākslas darbnīcās, kurās bērni glezno, zīmē un krāsos, izmantojot dažāda veida krāsas. Savukārt Inese Hmara mācis pašu rökām uzmeistarot dažādus dekoratīvus priekšmetus, kas nereti noder kā lieliskas dāvanas svētkos. "Piedalīsimies konkursos, gatavosim dāvanīgas labdarības pasākumiem. Bērnu darbiņus izstādīsim apskatei Ziemassvētkos un Ģimeņu dienā," sola skolotāja. Viņa skaidro, ka šāda darbošanās attīsta ne tikai bērna sīko motoriku, bet arī iztēli.

Pieteikt bērnu studijā "Di – Dancers" bija ieradusies balveniete Elīna Mellenberga. Viņas 8-gadīgā meita Hanna, kura studijā dejos jau otro gadu, aicināja līdzī arī draudzeni, otrklasnieci Gerdu. Gerda pastāstīja, ka šogad pieteikusies arī peldēšanas nodarbiņām peldbaseinā, kā arī turpinās spēlēt volejboli. Arī Hannai dejošana nav vienīgā aizraušanās, jo viņa dzied korī, spēlē volejboli, dejo tautu dejas un apmeklē pulciņu "Čaklie pirkstiņi", bet piektdienās dodas uz mākslas skolas nodarbiņām. Savukārt Hannas māmiņa Elīna, taujāta, kā meita visu paspēj, apgalvoja, ka sākumā viņa vienmēr piesakās vairākos pulciņos, bet laika gaitā paliek tikai tie, kas patīk visvairāk. "Visu jau nevar savienot," uzskata māmiņa. Elīna atklāj, ka *hip hopa* dejošana ir viņas nepiepildītais sapnis, tādēļ meitai piedāvāja tieši šo pulciņu: "Gribēju, lai viņa iemācās smuki kustēties. Turklat tas ir stilīgi."

Aizpilda iesniegumu. Puiši labprāt pieteicās Jāņa Ikstena vadītajā tehniskās jaunrades pulciņā. 8-gadīgā Raena tētis Andris Ceplītis pastāstīja, ka pēc putu ballītē gūtās traumas dēlam uz kādu laiku jāatsakās no sportiskām aktivitātēm. Tā kā nevarēs vairs mācīties karatē, spēlēt futbolu un dejot, pagaidām Raens varētu apgūt tehniskas lietas. "Tehnika arī viņu interesē, un tas ir labi smadzeņu vingrināšanai. Turklat, tāpat kā katram vīrietim, šīs zināšanas dēlam noderēs," pārliecināts gādīgais tētis.

Aiziet, jūriņā! Šoruden BBJC kolektīvs sezonus uzsāka kā kuģa komanda. "Tāpat kā zvejnieki vai mednieki atklāj sezonus, to darām arī mēs. Šogad to sākam kā kuģis, kas ieceļo nezināmā, bet foršā un izzinošā pasaule, ko saucam par Balvu Bērnu un jauniešu centru. Šoreiz man ir tas gods būt par kuģa kapteini," sagaidot uz klāja mazos un lielos apmeklētājus, teica BBJC vadītāja Olita Loseva.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - I.Tušinska

Gatavas darbam. Katrīna, Luisa Marija un Viktorija studijā "Di – Dancers" dejo jau vairākus gadus, tādēļ jauno sezonus gaidīja ar lielu nepacietību. Šogad viņām būs saspringti jāstrādā, jo sāksies gatavošanās skolēnu dziesmu un deju svētku atlases skatēm.

Gaida audzēkņus. Skaistumkopšanas studijas vadītāja Inta Ozola pastāstīja, ka šogad studijā nodarbiņas notiks divās grupās. Vienā (matu un sejas kopšanu, kā arī zīmēšanu ar hennu un sejas appleznošanu) mācīsies iesācējas, bet otrā padziļinās zināšanas tās meitenes, kuras pulciņu apmeklē otro vai pat trešo gadu. "Šogad ceru apgūt vēl vienu Jagua tetovēšanas tehniku, ko mācīšu savām audzēknēm," sola skaistumkopšanas speciāliste. Turpināsies arī sadarbība ar citiem pulciņiem. "Piemēram, manas audzēknes ievēidos matus dejotājām pirms uzstāšanās. Apmēram ik pēc trīs mēnešiem aicināsim ciemos vecākus, lai meitenes atrādītu apgūtās prasmes, sapucējot mammas," vienu no jauninājušiem atklāja I.Ozola.

Foto - I.Tušinska

Skolotāja Dita stāsta par gada plāniem. Ineta Žogota (no labās) kopā ar dēlu uzmanīgi klausījās deju skolotājas stāstījumu par gaidāmo sezonus, jo studijā "Di-Dancers" dēls Ričards Miks dejos jau trešo gadu. Viņš uzskata, ka skolotāja Dita ir ļoti jauka, lai gan strādāt nodarbiņās nākas ar pilnu atdevi. "Apsveram domu pieteikties arī tehniskās jaunrades pulciņā, jo puišiem to vajag," pastāstīja Ričarda Mika māmiņa.

Parakstās uz kuģa karodziņiem. Katrs sezonas atklāšanas pasākuma dalībnieks vispirms parakstījās uz kuģa karodziņa, ko vēlāk izmants centra telpu noformēšanai. Viena no pirmajām satikties ar pulciņu skolotājiem ierādās 11-gadīgā Balvu pamatskolas skolniece Līna Leišavniece (1. no labās), kura vēlējās pieteikties deju studijā "Di – Dancers". "Jo tā ir viena no labākajām deju studijām Balvās," savas izvēles iemeslu minēja skolniece. Līna ir ne tikai pieredzējusi dejotāja, jo agrāk apmeklējēja studiju "Terpsihora" un dejoja tautu dejas, bet arī ļoti sportiska. Augot kopā ar trīs brāļiem, tas nav nekas neparasts. Iepriekš Līna trenējās karatē, bet šogad vēlas nodarboties ar kikboksu.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Meklējam atbildi

Kāpēc dzīvoklī tik ilgi nevar nomainīt kanalizācijas cauruli?

Redakcijā griezās kāda Tautas ielas 13, Balvos, mājas iedzīvotāja. Viņas stāsts bija par to, ka dzīvoklī radušās problēmas ar virtuves kanalizācijas stāvvadu. Viņa par to informējusi mājas apsaimniekotāju, pašvaldības aģentūru "SAN-TEX", tas bijis augusta sākumā, taču caurule vēl joprojām nav nomainīta, kaut pagājis vairāk nekā mēnesis. Kas par lietu?!

Vienas no kāpņu telpām iedzīvotāji Tautas ielā 13, Balvos, augusta sākumā secināja, ka plīsusī virtuves kanalizācijas caurule. Par to tika ziņots avārijas dienestam. Kanalizācijas noteikūdeņu cauruli, kas atrodas virtuvē, atbrīvoja pieejai veicamajiem remonta darbiem, gan atlaužot sienu, gan atbīdot virtuves ierīces un mēbeles. "Kad ieradās meistars un paziņoja, ka cauruli mainīs tikai mūsu dzīvoklī, sākām domāt, ka nav jēgas mainīt tikai vienu caurules posmu mūsu dzīvoklī, jo nevar zināt, kur tās plāsas aiziet, varbūt tālāk griestos, un kas būs pēc tam. Izdomājām, ka jāmaina visa caurule no augšas līdz apakšai. Santehniķis tam nebija gatavs sakot, ka nepieciešams vairāk strādnieku, jābūt divām brigādēm, jo viena neko nevar izdarīt. Bija solījumi, ka cauruli varētu nomainīt divu nedēļu laikā, taču pagājis jau mēnesis un divas nedēļas, bet darīts nekas netiek. Visu laiku notiek aizbildināšanās, - nav laika, nav laika... Cik ilgi var gaidīt? Bija plānots virtuves remonts, bet nevaram to iesākt, jo nav nomainīta caurule. Nepieciešams noņemt grīdas segumu, jo zem tā noteikti ir sasūcies mitrums, var rasties sēnīte. Pelējumu dzīvoklī dabūt negribas. Mitrums un izgarojumi provocē arī astmas lēkmes, - kaķene sāka klepot pirmā, viņai pievienojās bērns. Kanalizācijas caurules ir arī ierasta dzīvesvieta legionellām, baktērijām, kas provocē pneimonijas rašanos," stāsta dzīvokļa iemītniece, pēc profesijas medīķe.

Savukārt pašvaldības aģentūras "SAN-TEX" avārijas dienes-ta meistars AIVARS ZAČESTS situāciju raksturo kā dzīvokļa iemītnieces neizpratni par darāmo darbu un nesaprāšanos ar santehniķi: "Pēc izsaukuma mūsu mobilā brigāde sagādāja remontam nepieciešamos materiālus un aizbrauca strādāt. Bet tālāk sieviete, kura nav pat dzīvokļa īpašniece, uzziņāja, ka mainīs tikai caurules posmu viņu dzīvoklī, sāka uzstāt, ka kanalizācijas caurule jāmaina visā garumā - no augšas līdz apakšai, kā to dara Rīgā. Sanāca, ka caurule jāmaina ne tikai no trešā stāva, bet arī atgaisošanas caurule bēniņos, kas nodrošina ventilāciju. Šādam darbu apjomam uz to brīdi nebija mājas vecākā piekrīšanas, nebija brīdināts arī neviens kaimiņš. Turklat tas darbs nav izdarāms vienas dienas laikā." Santehniķi, kas bija klāt šajā sarunā, meistarā teikto papildināja sakot, ka viņi šādus posmus caurulēm ir mainījuši simtiem, - ne pirmo, ne pēdējo. Mūsdienu tehnoloģijas un materiāli atļauj to darīt. Tagad viss ir veikalā nopērkams, montējams. Turklat situācija nav tik kritiska, lai nevarētu pagaidīt, bet gaidīt nākas tāpēc, ka santehniķi ir atvaiņinājumā. A.Začests turpina: "Tagad ir mājas vecākā piekrīšana. Viņš saka, - nu mainīsim visu cauruli! Bet es saku, - tagad jāgaida, man cilvēki aizgāja atvaiņinājumā. Palika tikai viens cilvēks, bet darbs tur ir cētriem. Pēc 20.septembra darbinieki atnāks no atvaiņinājuma, tad mainīsim, ja tā vēlaties. Mēs nevienu brīdi neesam teikuši, ka to nedarīsim, tikai darbinieku trūkst, kam to darīt. Uzgaidiet, lūdu!"

Mājas vecākais PĒTERIS VĪKSNIŅŠ, jau būdams informēts par notikušo, piebilst, ka lietot virtuves kanalizāciju drīkst, dzīvokļa iemītnieki steidzīna caurules nomaiņu, jo vēlas veikt virtuves remontu, bet tas kavējas. Tieki solīts, ka, tālāk santehniķi atgriezīsies no atvaiņinājuma, cauruli mainīs. "Šajā laikā, kopš remonta kavējas, piedāvāju dzīvokļa saimnie-

Bojāta caurule. Dzīvoklī Tautas ielā 13 bojātā virtuves kanalizācijas caurule atklāta stāv jau vairāk nekā mēnesi. Caurules posmu bija iespējams nomainīt dienas laikā. Lai nomainītu visu kanalizācijas cauruli no pirmā līdz trešajam stāvam un bēniņos, nepieciešams vairāk strādnieku un ilgāks laiks.

kiem meklēt santehniķi saviem spēkiem, maksu par materiāliem sedzot no mājas uzkrājuma. Par darbu meistarām *no malas* no mājas uzkrājuma gan maksāt nedrīkst," saka P.Vīksniņš.

Par drošību uz pašvaldības ceļiem

Nosaukumu nav, bet ceļa zīmes ir!

Pašvaldības ceļiem nav nosaukumu norādes, jo izgatavot un uzstādīt norādes ar ceļu nosaukumiem šajā situācijā, kad nepietiek naudas ceļu remontam, būtu pārmērīga greznība. Taču ceļa zīmes ir, tās tiek uzstādītas no jauna, mainītas, atkarībā no situācijas.

Uzstādot zīmes, izvērtē prioritātes

Pēdējā BALTINAVAS novada domes sēdē pieņēma lēmumu par nepieciešamību uzstādīt brīdinājuma ceļa zīmes uz trim pašvaldības ceļiem. Novada pašvaldības izpilddirektors JĀNIS BUBNOVS stāsta: "Manā darbības laikā Baltinavas novadā nav izteiktu problēmu ar ceļa zīmu zagļiem vai demolētājiem. Katru gadu veicam ceļu apsekošanu dabā, kuru laikā piefiksējam gan esošo ceļa zīmu tehnisko stāvokli, gan izskatām iespēju uzstādīt jaunas, pamatojoties uz ceļa tehnisko stāvokli vai kādu citu sadzīves situāciju (piemēram, lopu ganībām, kas atrodas pie pašvaldības autoceļa un var radīt bīstamu situāciju autovadītājiem).

Liela problēma, manuprāt, ir ar masas ierobežojuma zīmu ievērošanas kontroli no drošības dienestu puses atkušu periodā, gan uz valsts, gan pašvaldības grants ceļiem. Vienmēr šajā periodā ir dilemma par to, vai vispār ir jēga tērēt finanšu līdzekļus šo zīmu iegādei un uzstādīšanai.

Zīmu iegādes un atjaunošanas daudzums, protams, atkarīgs arī no saņemtā finansējuma apjoma un ciemiem paredzētajiem darbiem ceļu uzturēšanas jomā. Visam nekad finansējuma nepietiek, tādēļ izvērtējam prioritātes, kas ir steidzamāks un ko varam atlīkt uz nākamo

gadu. Šogad uz pašvaldības autoceļiem izvietosim vairāk nekā 20 patstāvīgas ceļa zīmes un 10 masas ierobežojuma zīmes."

Velti līdzekļus netērē

Piešķirtajam finansējumam pašvaldības ceļu un ielu uzturēšanai pievērsas arī RUGĀJU novada pašvaldības izpilddirektore DAINA TUTIŅA. Viņas minētie fakti liecina, ka 2009.gadā Lazdukalna pagastam pašvaldības ceļu un ielu uzturēšanai bija piešķirti 47 128 eiro, Rugāju pagastam - 70 617 eiro, savukārt 2010.gadā visam novadam vairs tikai 79 746 eiro. Sakarā ar krīzi valstī būtiski tika samazināts finansējums. "Šogad Rugāju novada ceļu uzturēšanai finansējums ir 148 152 eiro, un jāteic, ka pat 2008.gadā, pirms desmit gadiem, tas bija daudz lielāks abiem pagastiem," stāsta izpilddirektore.

Neskatos uz to, ka finansējums pašvaldības autoceļu uzturēšanai pēdējos gados pieaudzis minimāli, taču izmaksas ir augušas vairākkārt. Ceļu uzturēšanas prasības nosaka Ministru kabineta noteikumi "Noteikumi par valsts un pašvaldību autoceļu ikdienas uzturēšanas prasībām un izpildes kontroli".

Ceļu uzturēšanai un satiksmes organizēšanai viens no izdevumiem ir arī ceļa zīmu iegāde un uzstādīšana. Izpilddirektore turpina: "Šogad iegādātas ceļa zīmes, jo priekšlikums nāca no Rugāju ciema iedzīvotājiem, ka Skolas ielā nepieciešams uzstādīt ātrumu ierobežojošo zīmi. Pēc asfalta seguma atjaunošanas šeit patīk bērniem pārvietoties ar velosipēdiem, taču arī autovadītājiem atļauts braukt ar 50 km/h. Kā nākamais būs acīmredzot arī *gulosā policista* uzstādīšana. Pirmajā vietā tomēr ir cilvēku drošība. Vēl tika iegādā-

tas zīmes "Kempingpiekabju stāvvietā" ar laika ierobežojumu, lai tūristiem būtu skaidrs, kad var stāvēt stāvvietā.

Visas ceļa zīmes, ko uzstāda uz pašvaldības autoceļiem, ir jāsaskaņo ar Latvijas Valsts ceļiem, kā arī viņi regulāri veic pārbaudes. Kā viens no lielākajiem pirkumiem bija 2016.gadā, kad iegādātas un uzstādītas gan brīdinājuma zīmes "Dodiet ceļu", gan arī "Attālums līdz objektam 150 m", tas ir, galvenajam ceļam. Varbūt kādam tā šķiet lieka līdzekļu tērēšana, tomēr šī zīme brīdina, ka jāsamazina ātrums, jo tuvojas galvenais ceļš (visbiežāk tas ir valsts autoceļš ar intensīvāku satiksmi). Iegādātas arī citas zīmes, piemēram, masas ierobežojuma zīmes, aizlieguma zīmes. Kopā - 156 vienības, iztērējot 7 160 eiro.

Ik pa laikam kādam gribas zīmes vai nu aizgriezt nepareizā virzienā, vai noliekt. Satiksmes ierobežojumu laikā, kad laikapstākļu dēļ tiek aizliegta satiksme, pazūd ierobežojuma zīmes 10 t, kas acīmredzot *traucē* kokdejējiem."

Zīmes izbalē un nozog

Kāda situācija ar ceļa zīmēm ir Viļakas novadā? Šogad Viļakā, Šķērielsā, uzstādītas 6 aizlieguma zīmes "Apstāties aizliegts", kas izmaksājušas 258,78 eiro. Informācijas zīmes "Videonovērošana" (5 gabalas) uzstādītas pie iebraukšanas pilsētā un izmaksājušas 324,30 eiro. Informācijas zīme "Ūdens ņemšanas vieta" uzstādīta Pils ielā 15 un izmaksājusi 72,19 eiro, bet kopsummā - 655,27 eiro.

Viļakā nozagtas divas norādījuma zīmes "Dodiet ceļu" - Jaunatnes un Parka ielu krustojumā, un Šķērielsas un Eržepoles ielu krustojumā.

Mednevas pagastā šajā gadā ceļa zīmes uzstādītas nav, bet 2016.gadā uzstādītas 8 ceļa zīmes (brīdinājuma un norādījuma) uz ceļa Semenova-Viduci-Slotukalns un Semenova-Aizpurve. Tāpat aizlieguma ceļa zīme uz ceļa Rači-Janopole. Kopējā iztērētā summa - 701,34 eiro. 2017.gadā uz pagasta pašvaldības ceļiem uzstādītas četras ceļa zīmes, aizlieguma un brīdinājuma - uz ceļa Viļsnīne-Kļučniki par kopējo summu 200,73 eiro. Šajā periodā nolauzta viena ceļa zīme, iespējams, aizķerta, braucot ar lieljaudas traktoru.

Šķilbēnu pagastā uzstādītas divas ceļa zīmes: "Pierobežas josla" un "Pierobežas joslas beigas", jo iepriekšējās bija izbalējušas. Ceļa zīmu zagšana vai bojāšana uz pašvaldības ceļiem nav novērota.

Kupravas pagastā uzlikta ceļa zīmes "Apdzīvota vieta", "Galvenais ceļš", "Masas ierobežojums". "Problēmas rodas galvenokārt ar ceļa zīmi "Masas ierobežojums" vietā, kur notiek mežizstrāde," secina pašvaldības skaidrs, ka zīme traucē kravu izvedējiem. Ne gluži fiziski, bet norāda uz iespējamo likumpārkāpumu.

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Apsveikumi

Tavs ceļš ir graudam vagā un zvaigznēm debesīs,
Un sakne mālā smagā un mums uz zemes šis.
Un kamēr zeme griežas, un saule aust un riet,
Lai kā kuram sviežas, sava ceļš ir jānojet.

Mīli sveicam krustmāti **Mihalinu Dukovsku**
Naudaskalnā 90 gadu jubilejā! Vēlam stipru veselību,
Dieva svētību vēl daudzus gadus.
Krustbērni un Janīna Olainē

Ainai Gorbānei!

Mīli sveicam skaistajā dzīves jubilejā.
Vēlam: saujiņu prieka, sieciņu laimes,
Veselu pūriņu veselības.
Lai ir dzīvē vienmēr saules gana,
Lai ir silts, kad vēji brāzmot sāk.
Dzīves cīņas - izturību,
Bēdu dienās - pacietību,
Vienmēr visur milestību.

Krustdēls Aldis un Sarmīte,
Dairis un Inga

Reklāma

22.septembrī

Balvu tirgū

RUDENS

GADATIRGUS.

**Gaidām pirkst un
pārdot gribētājus!**

Autoskola "Delta 9V"
uzsāk jaunas grupas komplektačiju B kategorijai 27.septembrī.
Tālr. 29208179.

Autoskolā "BARONS R"
95.kods 21.09.2018.
plkst. 16.00.
C kategorija 02.10.2018. plkst.
16.00.
Tālr. 29336212, www.baronsr.lv

Atrasts

Ezera ielā atrasta atslēga ar
Forever piekariņu. Interesēties
redakcijā.

Ikvienam ir iespēja iši
un konkrēti patiekt pārdīs
kādam labvēlim,
paligam. Dārgi tas
nemaksas - tikai 3 euro par
25 vārdiem. Jo šie ir
"Pateicības vārdi".

Lūgums palīdzēt

14.septembrī Celtnieku ielā pazuda PELĒKS RUNCĪTIS ar tumšām kājiņām,
violetu siksniņu ap kaklu.
Atsaucas uz vārdu Princis. Atradējam atlīdzība. Tālr. 29104431.

Vislīlākā cieņa un pateicība visiem **Viktora Jurjāna** draugiem un paziņām, kuri bija klāt un
pavadīja viņu pēdējā gaitā.
Bijusi sieva Līga ar dēliem Dinu un Sandi,
Ina Zviedrijā

Paldies mūsu VECMĀMINAI, MĀMIŅAI,
DAKTERĪTEI un 12.Saeimas deputātei Ligai
Kozlovskai par sadarbību ikdienā un dāvanu
mūsu skanīgākai ikdienai.
Kubulu PII "Ieviņa" saime

**Pārliecinies, vai
abonēji Vaduguni
oktobrim, novembrim,
decembrim!?**

Veiksmes prognoze

18.septembris. Kā tur bija tanī vecajā Raimonda Paula Šlägeri: "Sāp katru dienu
kauli, kauli. Oi, oi, vairs nevar ciest!" Baidos, ka šodien tā nāksies *dziedāt* daudziem. Tad
nu lai tu būtu izpjēmums, samazini slodzi savam mugurkaulam. Necel šodien smagumus ne
darbā, ne mājās. Ja nu tas ietilpst tavos darba pienākumos, tad dari to pareizi: sākumā saliec
kājas ceļgalos pietupstoties un tikai tad cel to maisu, kasti vai svaru bumbu. Sarunāts? Ja nu
kādam (-ai) aktuāla ir kāda ādas slimība, tad tieši šodien dodies pie ārstā dermatologa vai skaistumkopšanas speciālista.
Dažādas ādas ārstēšanas un atjaunošanas procedūras šodien var sniegt negaidīti ātru un labu efektu.

19.septembris. Aktīva trešdiena aktīviem cilvēkiem, kad šodienas devīzei jābūt kā olimpiādē: ātrāk, augstāk, tālāk!
Tomēr centies šodien sevi *nelauxt* un nedarit tādus darbus, kuri izraisa nepatiku vai pat riebumu. Labākais laiks
panākumu gūšanai būs līdz plkst. 20.10, jo pēc tam sāksies tukšo stundu sarežģījumi līdz pat pusnaktij. Tāpēc vakarpusē
ieteicams atpūsties un relaksēties. Kādā veidā? Izvēlies pati (-s): apēdot ko garšīgu, noskatoties ko interesantu, mīlējoties
vai ķīvējoties.

20.septembris. Ražīga ceturtdiena ražīgu darbu veikšanai, tanī skaitā arī jaunu, vēl nebijušu. Sapulču, prezentāciju,
pārrunu, līgumu slēgšanas diena. Ar mazu piebildi, ja jūsu kolēgis vai partneris ir Ūdensvīrs, Jaunava vai Skorpions, tad
ar šādu personu šodien būs kā ar bitēm. Nevar zināt, kurā brīdī tās kodis, kurā dos saldu medu. Pārējo horoskopu zīmu
pārstāvji varētu būt mierīgāki un līdzsvarotāki. Tas attiecināms gan uz darījumu, gan intīmo sfēru. Šodienas ēdienkartē
ieteicams iekļaut veselīgus produktus: vairāk augļu, dārzeņu un putru. No trekna un asa ēdiena, kā arī alkohola, stipras
kafijas vai tējas labāk atteikties.

Pareģe Ilga

* Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī vaduguns.lv, tālr. 29365609

Konkurss

Lai nodrošinātu kvalitatīvu un savlaicīgu valsts mežu
apsaimniekošanu, AS "Latvijas valsts meži" (turpmāk – LVM) izsludina
atklātu konkursu "Augsnes gatavošana, veidojot pacilas, un
meža meliorācijas sistēmu ikdienas uzturēšana
Austrumvidzemes, Rietumvidzemes, Dienvidlatgales,
Ziemeļlatgales, Zemgales un Dienvidkurzemes reģionā
2018.gadā", id. Nr. AS LVM AV_2018_315_Ak. Darbi tiek veikti
ar ekskavatoru.

Konkursa nolikums pieejams EIS tīmekļvietnē <https://www.eis.gov.lv>,
e-konkursu apakšsistēmā.

**Piedāvājumus iesniedz tikai elektroniski EIS e-konkursu
apakšsistēmā līdz 2018. gada 11. oktobra plkst. 14.00.**

Piedāvājumus atver vienlaikus EIS e-konkursu apakšsistēmā, konkursa
sadalī "Atvēršana".

Kontaktpersonas: LVM Austrumvidzemes reģiona mežkopības
vadītājs Arnis Čams, tālrunis 29161941, e-pasta adrese: a.cams@lvm.lv,
LVM Mežsaimniecība Mežkopība iepirkumu juriskonsultē Elīna Sniega,
tālrunis 28302134, e-pasta adrese: e.sniega@lvm.lv.

Dažādi

Spiežamā ābolu, bumbieru sulu
Kubulos. 0,15 EUR/litrā.
Tālrunis 26525673.

Piegādā granti, smilti, šķembas,
melnzemī. Remontē piebraucamos
celiņus. Iemontē ūdensvadu,
kanalizāciju. Tālr. 28398548.

Rok diķus, grāvju, akas, pamatus.
Līdzina krastus. Izved cirsmas,
zarus šķeldošanai.
Tālr. 28608343.

Dāvina lietotu šiferi.
Tālr. 26335362.

Pārdod

Pārdod lopbarībai, pārtikai
kartupeļus, burkānus, graudus,
sienas rullus. Ar piegādi.
Tālr. 25442582.

Pārdod pārtikas kartupeļus,
0,25 EUR/kg. Piegāde.
Tālr. 26323451.

Pārdod cidonijas. Tālr. 26253064.

Pārdod jaunvistiņas. Vairumā
atladei. Tālr. 26386960.

Pārdod titara gaļu.
Tālr. 25649028.

Pārdod sivēnus Bērzpili.
Tālr. 26109202.

Pārdod teliti *Latvijas zilā*, septiņus
mēnešus veca, no labas, pienīgas
govs. Tālr. 29232607.

Lēti pārdod skābsienu.
Sikāk pa tālr. 26475720.

Pārdod medu. Tālr. 26306618.

Pārdod 3-istabu dzīvokli 4. stāvā
Balvos, Ezera 24. Tālr. 26517134.

Pārdod 1-istabas dzīvokli.
Tālr. 26484883.

Pārdod VW Golf 4, 1.6i, 2000.g.,
jauna TA, EUR 1750;
Audi A4, 1.9TDI, 2004.g, jauna TA,
EUR 4300; Volvo XC90, 2.4D,
2008.g., jauna TA, EUR 10500.
Tikko no Vācijas.
Tālr. +37126565451.

Pārdod VW Passat, universāls, 1.8,
benzīns, jauna TA, EUR 685. Ir vēl
viens tāds pats detaļām.
Tālr. 26150697.

Nakts

T 19.09	Skaidrs	+13	Skaidrs	+23
-------------------	---------	-----	---------	-----

C 20.09	Skaidrs	+14	Skaidrs	+22
-------------------	---------	-----	---------	-----

Pk 21.09	Skaidrs	+15	Skaidrs	+24
--------------------	---------	-----	---------	-----

S 22.09	Maznākotains	+19	Apriņķes, neliels lieetus	+16
-------------------	--------------	-----	------------------------------	-----

Gismeteo.Jaunumi.

Pērk

Z.S "Strautiņi" iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Z/S "Madera" iepērk MĀJLOPUS.
Labas cenas. Tālr. 26563019.
Samaksa tūlītēja.

SIA "LATVIJAS GAŁA" iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, zīrgus. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 28761515.

SIA "Lauku Miesnieks" iepērk mājlopus.
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari.

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparsstrade.lv

SIA "Senlejas" iepērk liellopus, tēlus un jērus. BIO liellopiem augstas cenas! Samaksa tūlītēja.
Tālr. 62003939.

Pērk mežu ar zemi un cirsmas izstrādei. Tālr. 27876697.

Iepēkam ābolus Kubulos. Cena 50 EUR/tonna. Tālrunis 26525673.

Pērk apaugumus. Tālr. 26211223.

Pērk 'Vācu aitu suna' kucēnu līdz 3 mēn. vecu. Tālr. 26472828.

Paziņojums

SIA "LITIŅA" (grāmatu veikals)
Balvos ar 19.septembri strādās darba dienās - 8.30 -17.30, sestdiens - 9.00 - 14.00, svētdienās - slēgts.

Piedāvā darbu

Vajadzīgi ZĀGERI un PALĪGSTRĀDΝIEKI darbam mežā, ar inventāru tiek nodrošināti. Tālr. 22044458.

Meklē SLAUCĒJU. Tālr. 20026797. Z/S "Lejas kanāži", reg. Nr. 49501008039.

SIA "Telemarket" sakarā ar jaunas struktūrvienības atvēršanu Balvos aicina darbā pārdevējus konsultantus. Kopā 15 vakances.

DARBA PIENĀKUMI: aktīva produktu un pakalpojumu pārdošana pa tālrungi.

MĒS PIEDĀVĀJAM: motivējošu apmaksas sistēmu, sociālās garantijas, mūsdienīgu darba vidi, izaugsmes iespējas, darba laiks no 9.00 līdz 16.00.

CV un motivācijas vēstuli līdz 20.09.2018. sūtīt uz e-pastu: ilga@telemarketing.lv ar norādi "Pārdevējs konsultants Balvos" vai zvaniet pa tālrungi +37126309262.

Atvadu vārdi

Ar krītošu ābolu dunu rudenīgajos dārzos, ar skumjo dzērvju ceļadziesmu, krāšno rudens ziedu sveicienu pavadīts, pēkšni mūžībā aizgājis ANDREJS ALFRĒDS ČAKĀNS, Benislavas etnogrāfiskā ansambļa dziedātājs un stāstnieks.

Būdams Latgales patriots, Andrejs prata ne tikai novērtēt dzimtās putas skaistumu, bet arī pats to radīt. Apliecinājums tam ir latgaliskie cīmu raksti viņa adījumos, košās puķes dārzā un, protams, dziesma - gan skumjā, gan drastiskā. Ansambļa braucienos un sanākšanās Andrejs bija jautrības uzturētājs, taču ar viņu varēja arī sirsnīgi izrunāties par visdažādākajām tēmām. Tā bija...

Zaudējuma sāpes mēs dziedēsim ar atmiņām. Par aizvadīto vasaru to ir daudz - Baltica, Dziesmu svētki, senioru dižkoncerts Riebiņos, un Tu, Andrej, enerģisks, dzivespriečīgs, jaunrs kopā ar mums. Nevar noticēt, ka vairs nekad...

Es tajā dzērvju kāsi, kas debesu plāvās zaro,
Es tajā rasas lāsē, kas asterēs novakaro.
Es tajā saulespuķē, kur vasaras dvēselei mājas,
Ar krītošu lapu smaržu Jūs atvadās uzrunāju.' (M.Zālīte)

Vispatiesākie līdzjūtības un mierinājuma vārdi sāpu brīdi audzūdēlam Sergejam un visiem piederīgajiem.

BENISLAVAS ETNOGRĀFISKAIS ANSAMBLIS

Es neaizeju pavisam,
Es tikai paslēpjos-
Tai egles skujā,
Kura ziemos saulgriežos
Kopā mūs saaca.
Es paliek akmeni,
Saulē un vējā,
Savā dzimtajā zemē, pasaulē.
(K.Apskrūma)

Izsakām līdzjūtību **Ritai, meitām Sigitai, Amandai un pārējiem tuviniekiem, AIVARU** mūžības celā pavadot.

Valsts probācijas dienesta Balvu teritoriālās struktūrvienības kolektīvs

Nejautājiet man vairs neko, es nezinu,
Kādēl es atstāju jūs, kāpēc aizlūza spārni,

Kāpēc man aizsmaka balss
Un pietrūka spēka.....

Cilvēks aiziet, bet paliek atmiņas, kopīgi pavadiet mirklī, neizsīkstošais humors, stāsti, kas paliks mums gaišā atmiņā.

Kad sirdi dzeļ smeldzīga sāpe un asaru lāses rit pār vaigiem, izsakām visdzīlāko līdzjūtību **Ritai Saleniecei ar ģimeni, milo Vīru, TĒTI** mūžības celā pavadot.

Terapijas nodaļas bijušās kolēģites

Baltus ziedus, dziesmu klusu - Nav ko citu dāvināt.

Vieglais smiltis, saldu dusu

Baltā milšu kalnīņā.

Mūsu kļusa un patiesa līdzjūtība lai palīdz pārvarēt negaidītu sāpu smagumu **Tev, Rita, un Taviem mīļajiem, Vīru** pavadot aizsaules celā.

Bijušie Briežuciema pamatskolas klasesbiedri un audzinātāja

Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.
Viņš paliek dzīli, dzīli sīri
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

(S.Kaldupe)

Kad acis skumju pilnas... kad brīdis ir tik smags, kļusa un patiesa līdzjūtību **Ritai, Sigitai un Amandai Saleniecēm, Vīru** un **TĒVU** mūžības celā pavadot.

Krasovsku ģimene

Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.

Izsakām līdzjūtību **Ritai Saleniecei un meitām, zaudējot Vīru un TĒVU.**

Šāveļu, Žugu ģimenes

Var nemanot pienākt salna,
Kad ziedi kā sniegpārlas birst,
Nav sacīts, cik dzīve ir gara,
Tās pavediens pēkšpi sāk irt.

Sāpu un skumju brīdi patiesa līdzjūtība un mierinājuma vārdi **Alfrēdam Saleniekam**, pavadot brāli **AIVARU SALENIEKU** mūžības celā.

Bērkalnes pagasta pārvaldes darba kolēģi

Paliks tavs darbīgais gājums,
Tik augligu mūžu neizdzēš riets,
Caur bēniem, mazbēniem būs turpinājums

Tai saulainajai gaitai, ko beidzi tu iet.
Mūsu visdzīlāko līdzjūtību lai stiprina sievu, bērnus ar ģimenēm, māsu,

brāli un visus tuviniekus, **VITĀLIJU BORISU** mūžības celā pavadot.

J.Dubkevičs, Baranīkovi,

A.Klimoviča, V.Ivanova, Dadžāni,

Kuduri

(I.Lasmanis)

Kad sirdi plosa neizsakāmas sāpes, skumju un atvadu brīdi esam kopā ar **Salenieku ģimeni, AIVARU**

Tā vēsts: tu zudis,
spēks tavs sairst...

Bet kaut kur gaisos liegi zum
Tā gaismu, kas no tevis staro,
Te vienmēr paliks liepu zaros -
Ai, paņemiet pa sauja gaismas

No pagājušām dienām vēl,
No mūža vienkāršā un īsa

Gaist zeltains mākonis tur

pamatē.

(E.Sudmale)

Kad pēkšpi pa spožu gaismas staru baltajā mūžības celā ir devies mīlais **TĒTIS**, lai mūsu

mierinājuma vārdu dod spēku

un atbalstu **Amandai un viņas mīļajiem tuviniekiem.**

Esiet stipri!

Šova grupas "Leo" meitenes,

studijas "Lote" bērni, vecāki un

vadītāja

Nekad no rudens mākoņiem
Nav tik daudz tumšu skumju lijis.
Nekad vēl vējš zem debesīm
Tik nezēlīgs un ass nav bijis.

(F.Bārda)

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Ritai ar saviem mīļajiem, **AIVARU SALENIEKU** pāragri smilšu kalniņā pavadot.

Balvu vingrošanas grupas meitenes

Var nemanot pienākt salna,
Kad ziedi kā sniegpārlas birst.

Nav sacīts - cik dzīve ir gara,

Tās pavediens pēkšpi var iet.

Izsakām patiesu līdzjūtību **Jānim Baranovam, Inai Mazurei, pārējiem tuviniekiem, ARKĀDIJU MAZURI UN AIVARU SALENIEKU** mūžības pavadot.

Anna, Lucija, Zinaida

Tavs mūžs kā dziesma izdziedāts,
Kā krāsains dzipars izadīts,
Ar rūpēm, raizēm nodzīvots,
Nu zemes mātes klēpim dots.

(V.Kokle-Livina)

Skumstam par **ANDREJA ALFRĒDA ČAKĀNA** pēkšno aiziešanu un jūtam līdzi viņa tuvajiem.

Rugāju novada pensionāru biedrības valde

Lūdziez, lūdziez par mani ik rīt,
Jūs, kuru dvēseles gaismā mit,
Lai mūžības gaitā par mani krit
Dieva miers un tēvzemes smīts.

(V.Strēlerte)

Kad septembra ziedos sakrit sāpu rasa, esam kopā ar **Sergeju Čakānu un viņa ģimeni**, viņu bēdās krustēvū **ANDREJU ALFRĒDU ČAKĀNU** pavadot mūžības ceļos.

Agris un Juris ar ģimenēm

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav nākotnes, ir tikai vēju balss.
Un kādai mīlai, labai sirdī
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.

(N.Dzirkale)

Mūsu visdzīlāko līdzjūtību **Agitai un Meldrai Nazarovām, kā arī tuviniekiem, VECTĒTIŅU** mūžības ceļā pavadot.

Rugāju novada vidusskolas 8. un 9. klases skolēni, vecāki un audzinātājas

Vēl tev bija jāpaliek šeit,
Vēl tik daudz sapņu, ko piepildīt,
Vēl tik daudz laba, ko izdarīt.

Lielajās skumjās esam kopā ar **Guntu Spridzāni, dēlu Oskaru, viru, tēvu ANDREJU ORLOVU** kapu kalnīnā pavadot.

Bijušie klasesbiedri un audzinātāja

Kā putni zeltainā rudeni
Laižas uz dienvidu malu,
Tā mūsu mīlie aiziet
Uz kļusu mūžības salu.

Klusa līdzjūtību **Initai un dēlam Albertam**, tuvu cilvēku **JĀNI BLONSKI** mūžības ceļā pavadot.

Z/S "Priežusili"

Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sīrds,
Un liekas, ka ikviens zvaigzne
Vēl tavas acis preti mīrīd.

Skumju un atvadu brīdi esam ar **Albertu Blonšķi un pārējiem tuviniekiem, TĒTI** mūžības pavadot.

Vīksnas skolas 1. un 2.klases skolēni, vecāki, audzinātāja

Pateicības

Vissirsniņākie pateicības vārdi Balvu pareizticīgo draudzes mācītājam tēvam Sergejam, "Ritums" darbinie

